

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi 2

Serkan Duru

Bursa Büyükşehir Belediyesi Kitaplığı / Bursa Kütüphaneleri

Proje Yürütücüleri / Kütüphaneler ve Müzeler Şube Müdürlüğü
kütüphaneler.bursa.bel.tr -www.bursaarastirmalarimerkezi.org

Editör / Serkan Duru

Yayına Hazırlayanlar / Serkan Duru

Görsel Tasarım & Kapak / Yakup Şahiner / Gülçin Dinç

ISBN / 978-605-5382-96-4

Basım Yılı ve Yeri / 1. Baskı; Mart 2014, Star Ajans BURSA

BURSA
KÜLTÜR A.Ş.

Yapım / © 2014 Bursa Kültür A.Ş. Bu kitabın tüm yayın hakları Bursa Kültür A.Ş.'ye aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen ya da tamamen yeniden basılamaz.

Dağıtım / Bursa Kültür A.Ş. - Merinos AKKM B Kapısı Osmangazi-Bursa/Türkiye
Tel: + 90 224 253 26 46 Faks: + 90 224 253 14 85 info@bursakultur.com / www.bursakultur.com

Kütüphane Bilgi Kartı / Catalog-in-Publication Data (CIP)

Bursa Kütüphaneleri

1. Bursa 2. Kütüphane 3. Osmanlı 4. Elyazması 5. Kitap

İÇİNDEKİLER

AHMET TALHA YILDIRIM	9	ELVİRA FAHRET	49
ALEYNA GÖÇMEN	10	EMRE AHTIL	50
ALEYNA GÖÇMEN	11	Emre ESEN.....	51
ALEYNA BALDIZ.....	11	EMRE ÖNEL	52
ALEYNA NUR DOĞAN	12	EMRECAN MARAL.....	53
Aleyna Nur DOĞAN	13	Emekli Öğr. Enis TEK (veli)	54
Ali İhsan Dalmış	15	ESLEM RAMAZANOĞLU	56
Batuhan TAKILAN.....	16	EZGİ BİLGİN 8/A	57
Batuhan TAKILAN.....	17	FATMA BEYZA TÜRK	58
BATUHAN YAVUZ.....	18	Fatma SERVER	59
BERİVAN ERTAŞ	19	Fatma Sude YİĞİT	60
BERNA ÖZYANIKOĞLU	21	Fatma Sude YİĞİT	61
Beyda Emine Elmacı.....	23	Fatma Sude YİĞİT	63
Beyda Emine Elmacı.....	24	Fatmanur BATUR	66
Bilge Nisan ÖZÜRK	26	Feraynur GÖKBALKAN	67
Bilge Nisan ÖZTÜRK.....	27	Gizemnur SEZER	68
BURAK CAN ÖZDEMİR.....	30	Gizemnur SEZER	69
Cansu Taş	31	Gizemnur SEZER	70
CANSU ÇEKİÇ	32	Güliz DÖRTPINAR.....	71
CEREN TURNA.....	33	HALİL İBRAHİM ÇAKIR	72
DENİZ ÖZTÜRK	35	Halil KADİR.....	73
Dilara BAYRAM	38	HALİME İLAYDA	74
Dilara BAYRAM	39	Harun Tuna YEKELER.....	75
DİLARA TAŞKIRAN.....	40	Helin Özge ORHAN.....	77
Doğu SALTÜRK	41	Hilal Altay	78
Doğukan Koç.....	42	İlayda ÖZCAN	80
ECE ÇAYCI	43	İrem KOÇ 1337 6/A	81
ECE ŞENOL	45	Nur Ceren YEKELER 1335 6/A81	
ECE ŞENOL	47	Kaan İNAN	82
ELVİRA FAHRET	48	Kazım Sancar EFE.....	83

GELECEĞİ OKUYAN KALEMLER PROJESİ

Leyla Dilan BALABAN	84	Nurgül BEKİR.....	106
Melike BAŞKAL.....	85	ÖYKÜ OĞUR	107
Melike BİLGİÇ.....	86	SARE ÖZ.....	108
Melike UÇAR	87	SARE ÖZ.....	109
MELTEM ÇOŞKUN	88	SELİN ŞENER.....	110
Merthan AYZİT	89	SELİN ŞENER.....	111
Merve Hizmet	90	Selma DOĞAN	112
Merve UÇAR	92	SENA ÇİFTÇİ	114
MERYEM DEDEGİL	94	Sueda Özcan.....	116
MERYEM DEDEGİL	95	ŞEVVAL KARAKUŞ.....	117
Meryem Gizem YÖRÜ	96	Şeyma ÖZDEN.....	118
Muhammed Zeyd İYİĞÖREN ..	97	Şeyma Şeker.....	119
MUHAMMET ALİ DEDE	98	Tuğba BÜKTEL.....	120
Muhammet BAYRAM	99	YAREN ŞİMŞEK.....	121
Murat Çelik	101	ZEYNEP TAŞKIN	122
Nagihan GAZEL	102	ZEYNEP YİĞİT	123
NAZLİCAN KAYA.....	103	Zeynep YILMAZ	124
NAZLİCAN KAYA.....	104	Zeynep Zülal Boyalı.....	125
Nedim Hasan.....	105		

Sunum

Okuma alışkanlığı kişinin bir gereksinim olarak algılaması sonucu okuma eylemini, yaşam boyu sürekli ve düzenli biçimde gerçekleştirmesidir. Kişilerin okumayı öğrendikten sonra bu eylemi zevkle yapmalarını sağlamak için kazanmaları gereken önemli bir beceridir. Okuma alışkanlığının, temelinin aile içinde atıldığı ve devamının eğitim sisteminde öğretmenler tarafından öğrenciye kazandırıldığı düşünülürse bu alışkanlığın kazanımında aile ve öğretmenlerin rolü büyüktür.

Çocukların ilk alışkanlıklarını kazandığı ve ilk öğrendiklerinin ailede gerçekleştiği düşünülürse çocuğun önünde ebeveynlerin sergilemiş olduğu tutum ve davranışlar, ileride çocuğun okuma alışkanlığını önemli ölçüde etkiler.

Ebeveynin okuma alışkanlığı konusunda çocuğuna karşı göstereceği ilgi ve vereceği destek çocuğun okuma eğiliminin

sürekli, düzenli biçimde ve eleştirel bir içerikte gerçekleşmesini sağlayacaktır. Çocukların aile üyeleriyle olan ilişkileri; diğer bireylere, nesnelere ve tüm yaşama karşı aldığı tavırların, benimsediğı tutum ve davranışların temelini oluşturur.

Bu nedenle Geleceğı Okuyan Kalemler Projesi'ni önemsiyor ve bütün Bursa'da yaygınlaşması için gerekli çalışmaları yapıp, desteğimizi veriyoruz. Bakış açılarını geliştiren genç yazarların yazdığı bu kitabı içtenlikle önemsiyorum. Ülkemizin geleceğine çok önemli katkılar sağlayacağını düşünüyorum.

Recep Altepe

Bursa Büyükşehir Belediyesi Başkanı

Giriş

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi'ni her geçen yıl daha iyi, farklı ve sıra dışı hale getirmek için çalışıyoruz.

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi'nin öncelikli amacı kitap okuma alışkanlığı kazandırmak ve kalıcı hale getirmektir. Proje içerisinde öğrencilerin yazdığı kitap onların gelecekte yazıyla, kitapla olan iletişimlerini güçlendirmek için bir araçtır.

Bir gazetede, dergide bile küçücük bir yazısı, resmi olan bir çocuk o gazete veya dergi sayfasını uzun süre saklar.

Bizim Geleceği Okuyan Kalemler Projesi'nde yapmaya çalıştığımız, öğrencilerin ömür boyu iyi duygularla saklayacakları eserler meydana getirmek.

Bu çocuklar hızlı bir şekilde büyüyor. Bizim yerlerimizi hatta bizden daha güzel yerleri onlara emanet edeceğiz. Onları okuma ve anlam bilinciyle ne kadar çok donatabilirsek, ülke olarak biz kazanacağız.

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi kapsamında öğrencilere ve velilerine yönelik seminer çalışmaları gerçekleştirildi. Bu eğitimlerden sonra öğrenciler belirlenen ve serbest konularda yazılar yazdılar.

Bu yazıların çok büyük bir kısmı bu kitapta yer almaktadır.

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi'ni her geçen yıl daha iyi, farklı ve sıra dışı hale getirmek için çalışıyoruz.

Projeye ilgili sizlere çok şey anlatabilirim, ancak bu kitap çocukların, özür dilerim genç yazarların kitabı. Ben susayım onlar anlatsınlar.

Kitapta emeği olanlar çok fazla o nedenle onlara buradan yazılı olarak da teşekkür etmek isterim.

GELECEĞİ OKUYAN KALEMLER PROJESİ

Başta genç yazarların yazılarını kitaba aktaran, yazıların şifrelerini çözmeye çalışan Nuri Erbak İlköğretim Okulu'ndan Deniz Öztürk'e, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Dairesi Başkanı Enver Karakoç'a, Kütüphaneler Şube Müdür Vekili Arzu Kuzgun'a ve bütün kütüphane çalışanlarına teşekkür ederim.

Serkan Duru

Geleceği Okuyan Kalemler Projesi Lideri

AHMET TALHA YILDIRIM

8/A NURİ ERBAK ORTAOKULU

SEVGİLİ

Eskimez benim aşkım,
Çok ısındı sana kanım,
Boş duruyor sol yanım,
Gel yanıma aşkım.

Lale, gül alayım sana,
Bu duygu bana bambaşka.
Yanıyor bu kalbim çok fazla.
Sen başkasını sevmiş olsan da.

İsmin içi cız ettiriyor.
Tutamıyorum kalbimi.
Gözlerin parlıyor,
Uyuşturuyor beynimi.

Ferman etse de gözlerin,
Direniyor benim.
Beden benim kalp senin,
Seni ebediyen seveceğim.

ALEYNA GÖÇMEN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/A 1240

SEVGİ

Sevgi nedir ki?

Bir kişiyi seversin ve onunla ömrünü, hayatını devam ettirirsin, bakarsın çocuğun olmuş onu büyütmeye ömrün yeter mi?Onu büyüttüğün zaman okul masrafları başlar `a,b,c`yi öğrenir zaman geçtikçe ve böylece çocuğun büyür ve ailen olur. Ailenle ömür boyu yaşamak istersin ama bazen senin için kötü olabilir. Eşin öldüğü zaman sevgini kaybedersin, üzülsün ağlarsın ama ölenle de ölünmez ki. İşini kaybedersin zaman içinde. Sen çalışmazsan çocuklarını doyuramazsın zaman içinde ölür senin sevgin bu yüzden sevgin ve bütün hayatın biter.

`sevgi yaşamın gücüdür` demiş atalarımız.

`sevgi dolu bir dünyada yaşayalım unutma`

ALEYNA GÖÇMEN

6\A 1240

ALEYNA BALDIZ

6\A 650

ANNECİĞİM

Güzel yüzün ne tatlı
Sana sevgim bin katlı
Bir meleksin kanatlı
Biricik anneciğim
Evimizin direği
Koruyucu meleği
Sevgi dolu yüreği
Biricik anneciğim
Sen olmasan ne yapardım
Gece gündüz ağlardım
İyi ki varsın meleğim
Biricik anneciğim
Her gece bana masal okudun
Bıkmadan yorulmadan
Sevgiyle büyüttün beni
Biricik anneciğim
Hasta oldum
Yanı başımdan ayrılmadın
Senin sevgin yeter bana
Biricik anneciğim

ALEYNA NUR DOĞAN

7/A 1171

ÇOCUKLUK

Nerde o eski çocukluğumuz
Caddelerde koştığımız günler
Yaramazlık yaptığımız o geceler
Gökyüzüne bakarak kurduğumuz hayaller

Çocukken tükenmezdi oyunlarımız
Seksek, onbirelli, saklambaç
Gece geç geldiğimizde ise
Kaçacak yer arardık kendimize

Biz şanslı çocuklardık
Savaş nedir bilmezdik
Hayata ümitle bakar
Hayallerimizle yaşırdık

Şimdiki bizler ise
Unuttuk oyunları
Televizyonla, bilgisayar
Kuşattı hayatımızı

Her insanın rüyasında
Çocukluğa özlem vardır
Hayatı dolu dolu yaşayıp
Geleceğe inat sevgiyle bakmaktır

ALEYNA NUR DOĞAN

Nuri Erbak Ortaokulu 1171 7-A

EFENDİMİZ VE İNSAN

Kâinatın en önemli varlığıdır insan. Kur'an-ı Kerim'de "yaratılan varlıkların en şereflişinin insan olduğu bu kâinatın Peygamber Efendimizin yüzü suyu hürmetine yaratıldığı ifade edilmiştir. Allah yarattıkları içinde en donanımlı, en akıllı, en şerefli olan varlığın insan olduğunu söylüyor. İnsanlığın iftihar tablosu olan Sevgili Peygamberimiz için de insan son derece önemlidir.

"Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olamazsınız, aranızda selamı yayın "diyerek iman etmek için birbirimizi sevmeyi selamı yayarak da Müslümanlar arası kardeşliği tavsiye etmiştir. Hiçbir şey selam kadar etkili değildir. Bir küçük selam bile küşleri barıştıracaktır.

Peygamber Efendimiz "Ey insanlar dikkat ediniz! Rabbiniz tektir. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a, siyahın kırmızıya, kırmızının siyaha takvadan öte hiçbir üstünlüğü yoktur," derken insan onurunun maddi zenginlik ve üstünlükle değerlendiremeyeceğini söylemiştir. Peygamberimiz hayatı boyunca siyah,beyaz,fakir,zengin ayrımı yapmamış herkesi gözünde bir tutmuştur.

Kız çocukları cahiliğe devrinde diri diri toprağa gömölüyormuş. Peygamber Efendimiz ise evlatlarından en çok Hz. Fatıma'yı çok sevmiş, en çok onunla ilgilenmiş. Peygamber Efendimiz odada otururken Hz. Fatıma içeri girdiğinde ayağa kalkar ve onunla beraber otururmuş. Peygamberimiz kız çocuklarına geleceğin anneleri gözüyle bakmış "Cennet annelerin ayakları altındadır" sözüyle kız çocuklarının değerini daha iyi belirtmiştir.

Peygamber Efendimiz çocuklarla her fırsatta ilgilenmiş, şakalaşmış hasta olduklarında ziyaretlerine gitmiştir. Dünyanın

en mutlu çocukları onun yaşadığı dönemin çocuklarıdır.Hz. Muhammed Medine sokaklarında gezerken Zeyd adında üç beş yaşlarında bir çocukla karşılaşmış. Onunla sohbet etmiş .Zeyd"Ümeyr"adını koyduğu kuşunu kaybedince, Peygamber Efendimiz Zeyd'e taziyeye gitmiş. Onunla çocuk gibi dertleşmiş. Küçük kalbinin acısını dindirmeye çalışmıştır.

Bugünün çocukları ve yetişkinleri olarak insana ne kadar değer veriyorsunuz ki! Dünyanın dört bir yanında yüzlerce Müslüman bombaların altında can çekişirken, bizler sıcak yataklarımızda huzurla uyuyabiliyor muyuz? “ Kendiniz için dilediğimizi Müslüman kardeşi için dilemedikçe iman etmiş olamazsınız” felsefesini ne kadar kalplerimizde ve hayatımızda yaşıyoruz! Peygamberce yaşamak ve yaşatmak dileğiyle...

ALİ İHSAN DALMIŞ

5/A 500

EJDERHA

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur zaman içinde, bir tane ejderha varmış. Bu ejderha çok iyi bir ejderhaymış. Ejderha bir gün hazine aramaya çıkmış. Bu hazinenin nerde olduğunu bilmiyormuş. Dünyanın tüm adalarını aramış. Ve anlamış ki bu hazine bir korsandaymış.

Tüm korsan gemileri, ağaçları, adaları bir hazine için ortalığı darmadağın etmiş. Ve burada ki tüm ejderhalar toplanmış ve iyi ejderhaya saldırmışlar. İyi ejderhanın her yeri morarmış.

Sonra iyi ejderha hazineyi bulamamış. Yalan olduğunu anlamış. Sonra iyi ejderha :

Demek bunların hepsi yalanmış, der.

İçinden bir ses:

Evet bunların hepsi yalan bir daha başkalarının söylediği hiçbir şeye inanma.

Tamam olur.

Bir daha böyle bir şey yapacak mısın ?

Hayır, der ve işe koyulur.

Tüm ejderhaların yanına gitmiş, onlarla konuşmuş:

Merhaba ben sizden özür dilemek için geldim.

Özrünün kabul edilmesi için bir şartım var.

Neymiş o.

Yıktığın her şeyi yeniden yapacaksın.

Tamam olur, der ve gider.

Tüm işleri bitirdikten sonra ejderhaların yanına gitmiş:

İşler bitti mi?

Evet bitti.

Bak işte eğer bir hazine için her şeyi feda edersen sen zararlı çıkarsın .

BATUHAN TAKILAN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6-B 1311

ÇALIŞMAK

Çok güzel şeydir çalışmak,
Emek harcamak, çabalamak,
Sonunda hedefe ulaşmak,
Mutlu birey olarak yaşamak.

Tembel olmaktan kaçınalım!
Cahil kalmaktan sakınelım!
Çalışkan birey olalım.
Başaracağımıza inanalım.

Yapamam demeyin sakın.
Hedef için çalışın.
Bilgilerinize bilgi katın.
Çok güzel şeydir çalışmak.

BATUHAN TAKILAN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6-B 1311

OKSİJEN TÜPLERİMİZ

Ağaçlar doğamızın önemli bir bölümüdür.Onlar olmazsa doğanın hiçbir anlamı olmaz.Ağaçlar olmazsa yaşam olmaz.

Bizler onların sayesinde nefes alır,yaşarız.Birçok yerde ağaçlar var.Parkta,sokakta,bahçede vs. Peki bunlar neden var ? Biliyoruz ki insanlar ve hayvanlar oksijene ihtiyaç duyar.İşte bu oksijeni de ağaçlar sağlar .Nasıl mı?Karbondioksiti alarak basın üretir,oksijen olarak havaya salar.İşte bu olaya solunum döngüsü denebilir. Şimdi anlayabiliyorsunuz ağacın önemini değil mi?Ağaçların önemini anlayamayanlar da var.Bunlar,kağıtları,kalemleri,tahtaları vb. cisimleri israf ediyorlar.Bu yüzden birçok ağaç kesiliyor.Biz de ağaçların kesilmesine izin vermemeliyiz.

Demek ki hayatımızda ağaçların önemli yeri var.Bu nedenle ağaçlarımızı korumalıyız.Onlara zarar vermemeli,israf etmemeliyiz. Oksijen tüplerimizi yok etmemeliyiz.

BATUHAN YAVUZ

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/C 1312

SEVDİĞİNDENDİR

Sensin benim meleğim,
Güzel kokulu bebeğim,
Seni özlüyorum,
Biricik sevgilim.

Sen yanımda ol yeter,
Başka bir şey istemem,
Sana diyorum baksana,
Biricik sevgilim.

Gitsem, gidemiyorum,
Sevsem, sevemiyorum,
Ölsem,ölemiyorum,
Olmuyor,olmuyor.

İzliyorum seni kalbimden,
Seyrediyorum seni,
Kalbimdesin her zaman,
Biricik sevgilim.

Daldan düşen sonbahar yaprağım,
İlkbahar çiçeğim,
Yaz yağmurumsun benim,
Kalbimin anahtarı.

Aşk kitabımsın,
Akan aşk şelalem,
Sıcakta beni kavuran,
Aşk çölümsün.

BERİVAN ERTAŞ

952 8\A

NE OLDUM DEĞİL, NE OLACAĞIM DEMELİ

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur zaman içinde , kasabanın birinde iki aile yaşarmış.

Bu ailelerin Lale ile Ayşe adında da iki tane kızları varmış. Lale ile Ayşe arkadaş olmak istiyorlarmış. Aileleri birinin sengin birinin fakir oluşlarından dolayı bir türlü arkadaş olamazlarmış.

Çünkü zengin kızın ailesi buna karşıymış. Ailelerin biri çok zengin bir yediklerini bir defa yemez, giydiklerini de bir defa giymezlermiş.

Yani kısacası paraya para demezlermiş. Diğer aile ise çok fakirmiş. zor geçiniyorlarmış , ama yardım sever , bir lokma ekmeğini bile olmayanlarla paylaşırlarmış.

Bir gün bu iki ailelerin adamları yolda karşılaşmış. Zengin adam fakir olan komşusuna dönerek alaylı bir bakışla;

-Hey! ... Bana bakar mısın ? Sen karnını doyurdun mu ki başkalarına yardım ediyorsun? Önce karnını doyur, sırtına giyecek bir şeyler al sonra başkalarına yardım et, diyerek komşusuyla alay etmiş. Fakir adam ağzını bile açmadan yoluna devam etmiş.

Gel zaman git zaman, derken günler ayları, aylar yılları kovalamış. Fakir olan aile işlerini büyüterek iki çocuğunu da okutmuş. Bir de ev sahibi olup ayrıca araba da almışlar. Yardım ettiği insanların duaları ile bu duruma şükretmişler.

Etrafındaki insanlar tarafından çok seviliyor, o da insanları çok sevip yardım etmeyi de her zaman yaptığı gibi ihmal etmiyormuş.

Zengin olan komşusunun ise işleri çok ters gitmiş. İşinde iflas

etmiş. Gün geçtikçe daha kötü duruma düşmüşler. Çocuklarını zor imkanlarla okutmuşlar.

O da oturup kendi kendine düşünmüş. Ben o kadar varlıklı iken fakire, düşküne, komşuya yardım etmedim demiş. Yaptıklarına çok pişman olmuş.

Yıllar sonra Lale ile Ayşe bir araya gelmişler. Ve aralarında şöyle konuşmuşlar.

- " Ne oldum değil, ne olacağım demeli" , yarının ne getireceğini kimse bilemez.

Eskiden zengin olan Lale'nin babası tüm olanlardan ders çıkarmış ve Lale ile Ayşe arkada olabilmışler.

Ve birbirinden de ayrılmamaya söz vermişler.

BERNA ÖZYANIKOĞLU

892 8/A

YİNE BEN

Ben bir insanım;
Bir kelebeğin ömrü kadar olmasa da ömrüm,
En az senin kadar ölümlüyüm
Yarına çıkar mı bilmem bir sonraki günüm.

Ben bir canlıyım,
Her ne kadar vücudumu sarmış olsa da etim,
İçimde bir o kadar yanan ruhum var benim
İliklerime kadar hissederim
Bazen virane olur kalbim.

Ben bir katilim,
İçimde duygularımı öldürmek tek görevim
Bileklerimde kelepçeyle gezerken,
Mapushanenin kokusunu içime çekerim.

Ben bir ayım,
Her ne kadar parlayıp aydınlatsam da geceyi,
Sabah çekilip beklerim serinliği,
Kaybolurum yeniden,
Sonsuz karanlığımıda.

Ben bir günahkarım,

Rabbime olan sevgimdir tek sevabım
Cehennem ateşinde odun misali yanarım
Elbette ki son kararım koca dünyada hiçliğimle yaşarım.

Ben bir aşığım,
Ne kadar sevdiğim için çarpsa da kalbim
Ondan fazla Rabbime itaat ederim
Yarım ne kadar tutuştursa da kalbimi,
Bir o kadar kaybolup söndürür yüreğimi.

Ben bir faniyim,
Hem acızım, hem de her şeye sahibim
Üzülürüm, ağlarım, yalnız kalır sevdiğim
Ömrüm yettiğinde,
Mutlu etmeliyim sevdiğimi.

Ben güzelim, çirkinim ya da her neyse,
Ölmek de var kader de gülmek de,
Yanımda solup gitmeden,
Sevmekten vazgeçmeden,
Son nefeste can verirken,
Sürüklenirken oradan oraya sonsuz bilinmezden,
Yine ben...

BEYDA EMİNE ELMACI

5/a 128

Arıların Rüyası

Bir varmış , bir yokmuş dünya arıların iken yaramaz iki arı çok geçimsizlermiş.Birbirleriyle hiç anlaşılamazmış.o ona laf atarmış oda ona.Bazen birbirilerini yakalarken iğnelerini insanlara batırırlarmış. Sonra vicdan azabı çekerlermiş.

Her gece kendi kendilerine başkalarını üzmeyeceğiz diye söz verirlermiş ama nafile.Bu ikisi bir gün kavga ede ede insanların yanına gelmişler.Biraz eğlenelim diye o kocaman iğneleri insanlara batırmışlar.İnsanlar birden ağlamaya başlamışlar.Arılar bu durumdan çok memnun olurlarmış.Bir gün çiçeklerden bal toplayacağız diye ormana gitmişler ama bal toplayacaklarına çiçeklerin yapraklarını koparmışlar.Çiçekler çok üzölmüş.Arılar güle oynaya eve gelmiş.Sonra da uyumuşlar .Gece rüyalarında çiçeklerin güzellik yarışmalarına katıldığını ve bu yarışmada yapraklarını olmadığı için birinci olamadığını görmüşler. O rüyadan sonra bir rüya daha görmüşler. Bu rüyada da kavga ederken yaralanıyorlarmış. Bu rüyadan sıçrayarak uyanmışlar.

Bu rüyadan sonra birbirlerine sarılmışlar. O günden sonra kimseye zarar vermeyip, kendilerini ve çevresindekileri kırıp, üzmemişler

BEYDA EMİNE ELMACI

5/a 128

Melek'in Günlüğü

Melek adında bir kız vardı.Melek'in babası doktor,annesi ise hakimdi.melek evde hiç ilgi görmüyordu.Babası gece yarılarında kadar hastanede,annesi ya işte ya da evraklar peşinde olurdu.Melek yalnız ve mutsuzdu.derslerine yarım yamalak çalışırdı.

Melek bir pazar günü annesine ve babasına "dışarı çıkalım mı?"dedi.Annesi azarlayarak "görmüyor musun televizyon izliyorum"dedi.Melek bir umutla babasına baktı ama babasının yüzü her zamanki gibi asıktı.Sert bir şekilde odasına çıkmasını söyledi.Melek başkalarının ailesine çok özeniyordu.Daha mutlu nasıl oluruz diye düşünüyordu ama ne yapsa yaranamayacaktı.Melek okula gittiğinde öğretmeni "ailenizle geçirdiğiniz en güzel günü yazın" dedi.

Melek bu soruya birlikte televizyon izlememiz diye yazdı.Oysa bütün arkadaşları çok güzel şeyler yazmıştı.Melek bu duruma üzüldü.Öğretmen çıkışta Melek'e "annen ile müsait bir zamanda görüşelim ,"dedi.Melek:

-Benim annem doludur öğretmenim.

-Peki telefon numarasını verir misin ?

-Tamam.

Öğretmeni çıkışta annesini aradı ve "Melek benim yanımda iki gün kalabilir mi?" dedi.Annesi izin verdi.Melek ve öğretmeni dolu dolu iki gün geçirdi.lokantalara,havuzlara,eğlence merkezlerine gittiler.O gece Melek ve öğretmeni birlikte uyudular.Ertesi gün Melek'in yanına annesi ve babası geldi.Öğretmeni ,Melek ile neler yaptıklarını anlattı.

Melek'in annesi kızı açısından sevinmiş ama biryanda da üzölmüştü.Çünkü kendi kızını o bu kadar etmemişti.O günden sonra Melek'in annesi ve babası işlerini erkenden bitirip kızıyla daha çok zaman geçirdiler.Öğretmeni de dahil hep birlikte çok mutlu oldular.

BİLGE NİSAN ÖZÜRK

7-A 1100

AN

Yaşam,
Kısacık bir an
Günle başlayan.

Yaşam,
Sıcacık bir “merhaba”
En zor anında.

Yaşam,
Tomurcuklanan çiçek
Toprakta
Ve batan güneş
Ufukta...

BİLGE NİSAN ÖZTÜRK

7-A 1100

AYDEDE İLE YOLCULUK

Bayram yaklaşıyordu ve herkes hazırlıklara başlamıştı. Bayramlık almak isteyenler dükkânları doldurmuştu. Ama biri vardı ki, onun ailesinin bayramlık alacak parası yoktu. Ahmet arkadaşlarının tüm bu hazırlıklarını ve heyecanlarını imrenerek izliyor ama üzüntüsünü onlara belli etmemeye çalışıyordu. Çünkü biliyordu ki babasının parası olsaydı mutlaka ona yeni kıyafetler ve ayakkabı alırdı.

Yine bir gece uykusundan “uyanmış keşke benim de zengin bir ailem olsaydı. Bana istediğim her şeyi alsalardı!” diye düşünmüştü. Ay bu gece gökyüzünde hilal şeklindeydi. “Ne güzel bir gece. Yarın bayram ama benim giyecek güzel bir kıyafetim yok.” diye yineledi kendi kendine.

--- Ama annen ve baban seni çok seviyorlar.

Ahmet etrafına bakındı. “Bu ses nereden geldi”, dedi.

---Üstelik seni okutabilmek için çok çalışıyorlar. Bunları unutmalısın.

---Sen kimsin, neredesin?

---Gökyüzüne bak beni göreceksin.

Ahmet başını gökyüzüne çevirdiğinde Aydede’nin kendisine göz kırptığını gördü. Yok canım hayal olmalıydı. Böyle bir şey mümkün değildi.

---Hayal değil Ahmet, gerçekten benimle konuşuyorsun.

---Ama nasıl olabilir böyle bir şey. Hem sen benim konuştuklarımı nasıl duydun.

---O kadar yüksek sesle konuştun ki, sesin bana kadar ulaştı. Üstelik çok da hoşuma gitmedi söylediklerin. Bu yüzden sana yardım etmek için geldim.

---İyi ama nasıl yardım edeceksin bana.

---Bak Ahmet sen çok zeki bir çocuksun. Annen ve baban seni çok seviyor, seni okutmak, sana iyi bir gelecek hazırlamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Oysa sen az önce zengin ailen olmasını diledin. Sence zengin olan aileler gerçekten mutlu mu?

---Evet. Çünkü onlar çocuklarına ne istiyorlarsa alıyorlar.

---Bak ne yapalım biliyor musun? Bu gece seninle bir gezintiye çıkalım. Bakalım dönüşte ne düşüneceksin. Hadi gözünü kapa.

Ahmet Aydede'nin kendisine dediğin yaptı ve kendisini bir anda aydedenin kucağında buldu.

---Hazır mısın? İlk durağımız okul arkadaşın Ayşegül'ün evi.

Ahmet aydede ile beraber gökyüzünde kuş gibi süzölmeye başladı. Bu inanılmaz bir şeydi. Yıldızlar o kadar yakınındaydı ki elini uzatsa birkaç tanesini birden yakalayabilirdi.

---İşte geldik. Hadi iyice yaklaşıp içeride neler oluyor bir bakalım.

Ayşegöl babasının resmine bakıp ağlıyordu. Annesi ve babası 1 yıl önce boşanmışlardı ve babası nerdeyse 6 aydır onu görmüyordu. Aramıyordu bile. "Üzölme kızım belki işleri çok yoğunur, ya da şehir dışındadır ondan seni arayamamıştır" diye onu avutmaya çalışan annesini bile dinlemiyordu. "Olsun, ben onu çok özledim. Arkadaşlarım anne ve babalarıyla beraber gezerken, ben ..." gerisini getiremeden ağlamaya başladı. "Ama bak sana bayramlık almak için para göndermiş. Demek ki seni unutmamış" dedi annesi ama Ayşegöl "Ben onu istiyorum, bana para göndermesini değil" diye bağırdı.

Ahmet'in gözleri doldu. Arkadaşı ona bu durumdan hiç bahsetmemişti. Kendini düşündü. Babası biraz gecikse eve gelir gelmez hemen onu öper, onunla konuşurdu.

---Sırada Yağız var, hadi bir de onları ziyaret edelim.

Yağız'ların evde durum çok daha farklıydı. Babası eve sinirli gelmiş olacak ki, Yağız yanlışlıkla su bardağını yere düşürünce önce bağırmaya, sonra Yağız'a vurmaya başladı. "Baba yanlışlıkla oldu. Ne olur affet, söz bir daha dikkat edeceğim" demesine aldırmadan öfkeyle vurmaya devam etti. Kendi babasını düşündü, yaptığı yaramazlıklar geldi aklına. Babası her defasında onu sadece uyarmış, şimdiye kadar kulağını bile çekmemişti.

--Ben şimdi senin bana anlatmak istediklerini anladım aydede. Hadi eve geri dönelim.

--Son bir ev kaldı, onu da ziyaret edelim daha sonra seni evine bırakacağım merak etme. Hadi bir de Emre'yi ziyaret edelim. Bakalım onlar neler yapıyorlar.

Emre'nin babası çok zengin işadımıydı. Emre okulun en havalı öğrencisiydi. Her gün değişik ayakkabılarla gelirdi okula. Oysaki evde durum hiç de öyle değildi. Emre odasında sessiz sakin oturuyordu. Babası sürekli yurt dışında olduğu için eve çok az gelirdi. Annesi ise her gece dışarıda arkadaşlarıyla eğlenmeye gider ve eve gece yarıları gelirdi. Bebekliğinden itibaren ona bakan Ayşe teyze onunla ilgilenir, ona anne ve babasını yokluğunu hissettirmemeye çalışırdı. Okulda herkesin imrendiği Emre evde hep yapayalnızdı.

--Yolculuğumuz burada bitiyor dedi, aydede. Artık eve gitme zamanı geldi. Bu gece gördüklerimizi iyice düşün. Anne ve babanın seninle nasıl ilgilendiklerini, seni ne kadar çok sevdiklerini unutma. Sen çok şanslı bir çocuksun. Babanın çok parası yok belki ama seni seven kocaman bir kalbi var. Bunu sakın unutma. Şimdi kapat gözlerini. İyi uykular.

Ahmet sabah annesinin öpücüğü ile uyandı. "Günaydın" diyen sesinde bir sevinç gizliydi sanki. Başucunda yepyeni kıyafetler ve siyah rugan bir ayakkabı vardı. "Hadi bakalım uykucu, bugün bayram. Erken kalkmalısın." Ahmet sınıksı sarıldı annesine ve "teşekkür ederim, seni çok seviyorum anne" dedi. Dün gece Aydede ile yaptığı yolculuk geldi aklına. Ve gökyüzüne bakıp göz kırptı.

BURAK CAN ÖZDEMİR

NURİ ERBAK ORTAOKULU 5/C

KÜÇÜK KİTAP

Gittim baktım kitaplığa,
En güzel kitabı bulmaya.
Buldum bir tane kitap,
Adı arı maya.

Aldım yanıma küçük kitabı,
Götürdüm parka oynadı.
Yemeğini yedi gazozunu içti,
Benden habersiz kaçtı gitti.

Gitti çarşıya küçük kitap,
Üzerine bir şey aldı.
Sonra eve gidip,
Güzel bir uykuya daldı.

CANSU TAŞ

ÇOCUKLUĞUM

Çocuk olmak ne güzel.	Oyunlar oynardık.
Çocukken minicik ellerimiz,	Evcilik oynardık,
Minicik ayaklarımız vardı.	Minik minik fincanlarda çaylar.
Yürür,koşardık.	Minik minik tabaklarda yemekler.
Bebeğimiz vardı.	Çocuk olmak çok güzeldir.
Elbise giydirirdik,	Parklara gidip salıncaklarda
sallanırdık.	
Mama yedirirdik,	Kaydırakta kayardık.
Uyuturduk bebeğimizi.	Kumdan kaleler yapardık.

Çocuk olmak çok güzeldir.
Herşeye karşı korunuruz.
Her istediğimiz olur.
Çocuk olmak ne güzel!

CANSU ÇEKİÇ

7/A 686

YAŞAM SAVAŞI

Merhaba, ben Eva Clank 20 yaşındayım. Konservatuar öğrencisiyim, daha doğrusu öğrencisiydim, gırtlak kanseri olduğumu öğrenene kadar. Şu anda muhtemelen hayatımın en kötü zamanlarını yaşıyorum ya da son zamanlarını, bilemiyorum...

Kendimi bazen bu hayatta fazlalık gibi hissediyorum. Her gece ölmek için dua ediyorum. Aileme fazla yük oluyorum. Her gün benim yüzümden hastanede sürünüyorlar, artık benim için bir umut kalmadığını bir türlü göremiyorlar ya da görmek istemiyorlar. Vücudum kemoterapiye cevap vermiyor. Aldığım ilaçlar yüzünden saçlarım ve kaşlarım dökülüyor. Her gün aynaya baktığımda kendimi yıpranmış, göz altları çökmüş, kaşlarının ve saçlarının yarısı dökülmüş bir kız olarak görmek beni gerçekten mahvediyor. En çok beni üzen şey de, bu hayatta herkesin yapmak istediği şeyler vardır: Mesela kurduğu hayaller. Ben kurduğum hayallerin hiçbirini gerçekleştiremeyeceğim...

Artık hissediyorum; canım acıyor. Eskiden içimde biraz da olsa bir umut vardı, artık o da yok. Doktorlar hâlâ ameliyat şansım olduğunu, sabretmemi ve umutla beklememi söylediler. Ama biliyorum ki ameliyattan sonra da iyi olamayacağım. Çenemden köprücük kemiğine kadar uzanan bir dikiş iziyle yaşayacağım, tabi yaşayabilirsem. Yaşadığım süre zarfı içinde tek şey; bu hayat adil değil ve asla da olmayacak. Kararımı tam olarak verdim, ölmeyi hak ediyorum ve bu ölmeden önce yazdığım son şey olacak...

CEREN TURNA

NURİ ERBAK ORTAOKULU İNGİLİZCE
ÖĞRETMENİ

İZİN VER PAYLAŞAYIM

Paylaşmak bundan böyle bütün yaşananları... Hayatın getirdiği ağırlıkları bir nebze de olsa atabilmek için omuzlardan. Biraz daha tebessüm edebilmek için, ama yapmacıksız ve içten... Bir ömrü hep birlikte paylaşabilmek için, hiç eksiksiz... Virgülü, ünlemi atlamadan beraber okumak için bize ait olan yaşam hikâyemizi. Her ne varsa anlatılması ve paylaşılması gereken, en söylenmedik, en paylaşılmadık... Ne varsa duygularımızda, his değerlerimizde, sıkımdan, kasılmadan ses tellerimizle anlatmalı ve paylaşmalıyız.

Geçmişin karanlık izlerini silebilmek için yüreklerimizden, içimizdeki küçücük güneşten bir ışık demeti alıp aydınlatmalıyız yüzümüzü. Mecburuz, en çok da buna mecburuz. Nedir ki hayatın kıymeti sevgiden, dostluktan başka? Sevginin, dostluğun özü paylaşmak değil midir? Yoldaşlarımız, kardeşlerimiz vardır hiç tanımadığımız, hiç bilmediğimiz bir yerde. Onlar acı çekerken bir çift ağlayan gözümüz vardır yüreğimizde. Sevgiler paylaştıkça artarmış, acılar ise azalmış. İzin ver dost, izin ver paylaşayım hayatının birkaç parçasını. Mutluluk ve sevinç senin olsun, ben yüreğindeki acılara el süreyim, seni incitmeden. İzin ver kafandaki soru işaretlerini atayım. Artık anla işte sana değil ruhuna yakın olayım. Ben yüreğine gömdüklerini çıkarmaktan, dağıttıklarını toplamaktan söz ediyorum. Bunun için diyorum ki izin ver, izin ver paylaşayım seninle, senin hayatının birkaç karesinin.

Başını kaldır azıcık, bir kere tebessümle bak yüzüme. Biliyorum ki içinde yeşermek için direnen yanların sessizliğe kavuşacak bir gün. Bir gün kulaklarımız işitecek yüreğimizin ayak seslerini. Bilirsin denizler hep sakin değildir, hayat da yaşadıklarımızdan

ibaret değil. Yüreğindeki kasırgalara tahammül eden bir kudretin olmalıdır. Bir paylaşma kudreti... Ona emanet etmelisin kendini. Bu yüzden paylaşalım diyorum. Gel beraber göğüsleyelim hayatın zorluklarını. Ufka biraz güzel bakmayı bilmelisin, ancak o zaman büyük bir haz alırsın yaşamaktan.

Paylaşalım dost! Dağların yüklenemeyeceği yükü birlikte taşıyalım sonsuza kadar. Korkma, ellerine uzanmaz ellerim. Yüreğini sarmak istiyorum kollarımla, sevdalarını üşütmeyesin diye. İstersen gözlerinden de mahrum bırakırım kendimi. Gel paylaşalım güneş, ay, çiçeği, balı, geceyi, gündüzü, her şeyi paylaşalım. Ama beni ruhunun kuytularına atılmış hüznlerden habersiz bırakma. Birbirimizi kuşanıp yürüyelim ebediyete. Sen yoldaki sıkıntılara kalkan olma. Bana bırak bütün sorunları. Yeter ki bu kadar sır olma. Kalbine gömdüklerin sırrını kaybetsin. Biraz şeffaf olmayı dene. Artık anlamalısın ve de paylaşmalısın dost. Veya izin ver izin ver de sana ait olanı paylaşayım.

DENİZ ÖZTÜRK

OKUL AİLE BİRLİĞİ BAŞKANI

İÇİMİZİ KEMİREN KURT: HINÇ (RESSENTIMENT)

“Başkasının büyük meziyetleri karşısında sevgiden başka çare yoktur.” - Goethe

Ressentiment terimi ilk kez 19. Yüzyıl filozofu Soren Kierkegaard tarafından psikolojik bir ifade olarak tanıtıldı. Asıl anlamına ise Nietzsche tarafından genişletilerek kavuşturuldu. İnsanlar doğaları gereği sevgi, heves, öfke ve kıskançlık duygularını barındırır. Ressentiment bir başkasına duyulan duygusal tepkinin yinelenerek yaşanmasıdır. Öyle ki yaşanan bu duygusal tepki bireyin ruhuna işler ve onu tehlikeli bir yola yöneltir. Yazımın devamında kelimenin Türkçe anlamına yakın “hınç” kelimesini kullanacağım.

Uygarlığın başlangıcında hakarete uğrayan birey en yakınındaki hayvana ve doğaya zarar veriyordu. Kızgın ve öfkeli bir insan her şeyi kırıp dökebilir. Bu uygar düzeyde bir öfke patlamasıdır. İntikam duygusu ile beslenen haset ise nesneye ya da belli bir gruba yönelik olabilir: Aldatılmanın acısıyla fotoğrafları yakmak ya da din ve ırk farklılığından dolayı bir grup insana zarar vermek.

İntikama susamışlık hınç duygusunun ana kaynağıdır. Bu duyguyu rekabet hırsı, kıskançlık ve gazez takip eder. Bizde olmayana imrenme duygusu bireyi şiddet yoluyla elde etmeye yöneltir. Bunlar olumsuz duyguların gelişmesinde birinci aşamadır. Haset duyulan nesne bizim olduğunda bile hınç duygusu kaybolmaz. Bireyde “*Küçümseyici ve değersizleştirici kin*” yerleşik haldedir ve her an ortaya çıkabilir.

Tilki ile koruk hikâyesini hepimiz biliriz. Dostluğunu elde edemediğimiz insanın aslında “zeki” olmadığını, almadığımız

kıyafetin “eski moda” olduğunu imâ ederiz. Hınçla beslenen insanının beyni gizli kindarlık, karalama, iftira gibi duygularla doludur. Karşı tarafta gördüğü neşe, güç, mutluluk, talih gibi duyguları hedef seçerek bireye yaklaşır ve karalama çalışmalarına başlar.

“Ne zaman başkasında kötülük görsem, bundan biraz da kendimi suçlu hissetmeli ve kendime şunu sormalıyım: Eğer onu yeteri kadar sevmiş olsaydın o insan kötü olur muydu?”

MAX SCHELER

Bizler ailemizi, sevdiklerimizi örnek aldık, çocuklarımız da bizleri. Suça meyilli olan çocukların geçmişi irdelendiğinde sevgi eksikliği açığa çıkar. Ailesinden sevgi göremeyen çocuğun bu duyguyu dışarıda araması doğaldır. Bu sevgi eksikliği ilerleyen yıllarda doldurulamazsa hınç ve öfkeye dönüşür.

Kutsal kitapların asıl meselesi ruhun kurtuluşudur. Tanrı “sevgiyi de yaratandır”. Birey Yaradan’ın yansıması olan evreni sever. Bu sonsuz sevgi iyiyi ve kötüyü, dostu ve düşmanı, adili ve günahkârı sevme yetisini kazandırır. Bireyin kendi tinsel benliğini mükemmelleştirme çabası aslında sonradan uydurulmuş bahanedir. Hınç, bireyin kendine olan nefretinden doğar.

Üstün yeteneğe sahip birini gördüğümüzde duygularımız kişiden ziyade değerlerin kendisine yöneliktir. Arzu edilen nesneye yönelik çabalar başarısız oldukça iyi duygular yerini sanrılara bırakır. İyiye zarar verme eğilimi birey için hak olmuştur. Birey bu noktada iki duyguyu yaşar; başkalarının iyiliğini istemek anlamına gelen “diğerkâmlık” ya da kendini yönetememe, kendi kendine karar verememe dürtüsü “yaderklik”. ***Yoksul ve aşağı düzey doğaya sahip olanlar*** buna dayanamaz ve acı çekerler.

Modern çağ öncesi birey küçük şeylerden haz ve mutluluk duyabiliyordu. Derviş misali bir lokma ve bir hırka yeterliydi. Giderek daha renkli hale gelen hayat ve haz verici ürünlerin çoğalması insanları doyumsuzluğa yöneltti. Burjuvazinin yükselişi beğenileri seçici hale getirdi. Ulaşılamayan her haz içimizde hınca dönüştü. Değerler yer değiştirdi. İnsanlar kurnazlık, engelsiz arzu, kıskançlık gibi değerleri baş tacı ettiler. Ahlakî açıdan “nefsine

hâkim olmak” birey için değerliydi. Şimdi ise her türlü olumlu duygu köprüyü geçene kadar geçerli.

Birey etkileşim içerisinde olduğu toplumun içkin bir üyesidir. İnsanlığın farklı kesimleri arasındaki aslî dayanışma yaşam birimlerinin var olmasını ve ilerlemesini sağlar. Evlilik bireysel bir mutluluk değil *ruhani dilde kutsal bir ayındır*. Maalesef bireyin kendini özgür hissetme serüveninde toplum kuralları yer değiştirmiştir. Günümüz modern ahlakı insanlara güvensizliğin üzerine inşa edilmiştir. Bir başkası tarafından aldatılma korkusu, sevinci ve üzüntüyü paylaşamama bireyi hınç gibi olumsuz duygulara yöneltmektedir.

Modern dünya öyle hızlı gelişti ki makineler hayatımızı yönetmeye başladı. Medeniyetin ve endüstrinin gelişmesi için “araç”a tutsak hale geldik. Şehirlerdeki yaşamın endüstrinin zararlı etkileri ile kirlenmesini, evliliğin mantık-para ikilisine kucak açmasını, yaşamın modernlik çarkında hızla dönmesini kabullendik.

Oysa ki teknoloji ve endüstrinin gelişmesine gösterdiğimiz özeni, doğanın ve hayvanların korunmasına da göstermeliydik. Devasa binaların içine kendimizi ve ruhumuzu hapsettik.

“Sadece araç geliştiriliyor, amaç unutuluyor. Ve bu çürüme değil de nedir?” MAX SCHELER

DİLARA BAYRAM

8/A 879

KISA SENARYOLAR

İnsan hayatında pek çok kısa senaryo vardır. Örneğin;

Bir insan doğar, büyür, gelişir ve ölür. Bekli bu söylediklerim size biraz uzun gelmiş olabilir ama insan yılların nasıl geçtiğinin farkına bile varmaz, ancak hayat o kadar kısadır ki tek nefesle başlayıp tek nefesle bitecek kadarda adaletsizdir.

İnsan bu süreç içerisinde pek çok sınavdan geçer kimi değer verdiği insanları, kimi yakınlarını, kimide ailesini kaybeder. Bunlarla birlikte bazı insanlarda malını, mülkünü ve parasını kaybeder ancak kaybedilen canla kaybedilen malın mülkün kıyaslanması imkansızdır. İşte bu yüzden insanlar bir sevdiğini kaybedince ona verdiği değeri daha iyi anlar. Ama sizce de iş işten geçmemiş midir? Tabi ki geçmiştir. Ancak şuanda sevdiğimiz insanlara verdiğimiz değeri göstermek için henüz geç değil. Son nefesimiz, son mutluluğumuz ve son anımıza kadar sevdiğimizi söyleyebiliriz. Ama bunu geciktirince iyi olmayacağını da bilmemiz gerekir.

İnsan hayatında ki bir diğer senaryoda duygu ve düşünceleridir. Yoldan geçen küçük bir çocuğun bir gülümsemesi veya bir tebessümü nasıl da kalbimizi ısıtır değil mi? ve bunun gibi gün içerisinde pek çok duygu ve düşünce içinde bulunuruz. Kimi zaman aşık oluruz, kimi zaman mutlu oluruz, kimi zaman seviniriz, kimi zaman üzülürüz, kimi zaman utanırız, kimi zaman sinirleniriz ama tüm bunlar hayatın birer kısa senaryosudur.

DİLARA BAYRAM

879 8/A

Sevgili Babacığım,

15/12 /2013

BURSA

Bu sana vereceğim ilk mektubum. Aslında evde sana yazmış olduğum birçok mektubum var ancak hiç birini vermeye cesaretim yok. Hakkın da pek bir şey bilmiyorum. Seninle pek fazla zaman geçirdiğimiz söylenemez, annemle ben küçükken ayrılmışsınız. Bana birazcık kendinden bahseder misin? Nelerden hoşlanırsın, neleri sevmesin veya neler hoşuna gitmez, maviyi mi tercih edersin yoksa yeşili mi? Veya başka bir renk, en sevdiğin yemek hangisi? Ne yapıyorsun o koca şehirde, İstanbul da? Bilmiyorum hiçbir fikrim yok.

Babacığım ne isterdim biliyor musun seninle lunaparkta bir gün geçirmek. Dünya'nın en büyük dönme dolabına binip, en tepeye gelince benim canım babam diye bağırarak isterdim. Belki bunlar sana biraz abartı gelmiş olabilir ama babacığım ben seni gerçektende de çok özledim. Hayatımın sonradan bir parçası olmuş gibi değil de, ta ki en başından bir parçasıymışsın gibi olmanı isterdim. Küçükken birlikte parka gidip kumdan kaleler yapmak, sana doya doya sarılmak seni doya doya öpmek. Öpüp kokunu içime çekip, benim canım babam demek isterdim.

Bir gün bunların olacağını biliyorum en azından bir kısmının. Babacığım kendine iyi bak, İstanbul'a da fırsat bulursan bekliyorum. Havalarda çok soğuk yakın zamanda kar bekleniyor, sıkı giyin aman hasta olma emi...

Kendine iyi bak, sevgilerimle! Seni unutamayan kızın Dilara...

DİLARA TAŞKIRAN

OKUL NO:517 SINIF:5/A

Öğretmenim

Doğrusu şu, öğretmenim,
Sanki anam babam benim,
İyi kalpli, doğru sözlü,
Hep neşeli, güler yüzlü...

İyilikte eşi yoktur,
Bize emekleri çoktur,
Dersimizle ilgilenir,
Her gün yeni bilgi verir...

Bütün okul sever onu,
Kendisi de bilir bunu,
Sonra güzel bir huyu var,
Arzumuza hemen uyar...

Oyun oynar, masal söyler,
Çok vakitler bizi eyler,
Kötü demez azarlamaz,
Ondan iyi insan olmaz...

DOĞU SALTÜRK

6-C 1313

UZAY

Uzay derken bile içim kamaşır.

Hiç düşünemeyeceğimiz kadar büyük ve

İçinde milyarlarca gök adası var.

Onu keşfetmeyi kim istemez ki?

Onu kitapdan okusamda,

O okunan kitaplara sığmaz.

Hayal gücümün sınırlarını aşan bir yerdir.

Boşluk denilse bile içinde milyarlarca yıldız vardır.

İçinde milyonlarca canlı barındırır.

Mucizelerle ve sırlarla doludur.

Ünlü bir adamında dediğı gibi,

Uzaklarda sizleri bekler...

DOĞUKAN KOÇ

1189-7/A

AH ATAM AH

Atatürk gitti düşmanlar geldi
Onca şehit verdik bir hiç uğruna
Seni hiç mi önemsemediler
Ah Atam ah

Onca genç öldü dağlarda
Daha gençliğinin baharında
Şehitlerin kanı yerde mi kalacak
Ah Atam ah

Bunların günahını
Kimler alır üstlerine
Nasıl katlanacaklar bu azaba
Ah Atam ah

Bizi kim kurtaracak sen olmadan
Artık gelmez senin gibi biri dünyaya
Her zaman kalbimizdesin Atam
Sen rahat uyu

ECE ÇAYCI

7-B

DOSTLUK

Ali diye bir çocuk varmış. Kendini çok beğenir, kendiden başkasını düşünmez ve hiç kimseyle de arkadaşlık yapmazmış. Bu yüzden hiç arkadaşı yokmuş. Aslında diğer öğrenciler onunla arkadaşlık yapmak istiyormuş ama Ali hep onlara kötü davranıp onlardan uzaklaşıyormuş. Bir gün Ali'nin böyle yapmasına dayanamayan öğretmen Ali'yi yanına çağırıp arkadaşlarıyla iyi iletişim kurman gerekiyor onlar senin sınıf arkadaşın hep birlikte olucaksınız demiş. Ama Ali öğretmenini dinlememiş eskiden yaptığı şeylere devam etmiş. Öğretmen tabi ki bu duruma çok üzülmüş. Aklından, çözümler üretmeye başlamış Ve sonunda çözüm bulmuş.

Çözüm Ahmet'miş. Ahmet sınıfın en çalışkanı, çok terbiyeli ve iyi iletişim kurabilen bir çocukmuş. Öğretmen Ahmet'i yanına çağırıp her şeyi anlatmış. Ahmet'te öğretmenin bu teklifini kabul edip hemen Ali'nin yanına gitmiş. Ali'nin yanına gittiğinde Ali hemen onu tersleyip yanından göndermeye çalışmış. Ama Ahmet öğretmenine söz verdiği için sabırlı olmuş ve Ali'ye demiş ki ; "Böyle davranarak herkesten kaçırıyorsun pişman olacağın şeyler yapma. Ben seninle arkadaş olmak istiyorum. Hatta iyi bir arkadaş olursak iyi bir de dost olabiliriz" demiş. Ali buna sevinmiş ama teklifini kabul etmemiş.

Tenefüs zili çalmış herkes bahçeye çıkmış. Ali'de ilk defa bahçeye çıkmış. Diğer öğrenciler oyun oynarken Ali'ye çarpmışlar ve Ali'de düşmüş. Kimse Ali'ye yardım etmemiş. Bunu gören Ahmet koşarak Ali'nin yanına gitmiş. Ve Ali'yi kaldırarak öğretmenin yanına götürmüş. Öğretmen yara bandıyla yarasını sarmış ve öğretmenin yanından çıkmışlar. Ali Ahmet'e "dur" demiş.

Sen bana yardım ettin bence dostlar iyi günlerinde değil, kötü günlerinde de yanında olmaları gerekiyor. Ben de senin teklifini kabul ediyorum ve seninle iyi bir arkadaş değil, iyi bir dost olmak istiyorum. Ahmet' de bu durma çok sevinmiş. Konuştuklarını duyan öğretmenini ise çok mutlu olmuş ve ikisiyle de gurur duymuş

ECE ŞENOL

8/A 847

EĞER KISMETİ VARSA

Annelerimiz neler taşıyor bilir misiniz?

Bir anne önce bebeğini karnında taşır. Bu yükünden dolayı hiç sıkılmaz. Yani ben sıkılan bir anne görmedim. Ama sizi bilemem. Sıkılsa bile onun sevinci ve heyecanı bütün bedenini kaplar. Nihayet bebeğini dünyaya getirdikten sonra kucağında taşımaya devam eder. Bir anne bebeğini kucağında taşıırken, sevgisini de yüreğinde taşımaktadır.

Bir süre sonra bebek kucaktan iner ve yürümeye başlar. Anneler birkaç adım attıktan sonra yorulan yavrusunu taşımaya başlar bu arada da evinin işlerini yapmaya çalışırlar. Anlayacağınız annelerin yükü hiçbir zaman eksilmez.

Çocuk büyür, okula başlar, ama ne olursa olsun anne onu taşımaya devam eder. Önce elinden tutup okula götürür, kaydını yaptırır. Ondan sonra da her gün onunla birlikte okula gidip gelir. Bu arada da çocuğunun çantasını ve beslenmesini taşır. İlköğretimin yılları da böyle geçer.

Çocuk biraz daha büyür, liseyi bitirir, üniversiteye gider. Ailesinden uzakta yaşamaya başlayan çocuklar anne ve babasına karşı özlem duyarlar. Anne yükünü taşımaya devam eder. " Acaba çocuğum ne yiyip ne içiyor, geceleri üstünü kim örtüyor? " diye bu defa da onu kaygısını taşır. Okul biter, " Yavrum nasıl bir işe girecek? " diyip telaşlanır.

Zaman hızla ilerler. Kızını gelin eder, oğluna gelin alır, evlatlarının evlenmelerini görmenin sevincini ve heyecanını taşır. Ama onlardan ayrı kalmanın üzüntüsüne de kapılır. Bir anne için " Artık evlatlarını evlendirdi, bundan sonra taşıyacak

yükü bitti “ demeyin sakın. Anne bu... Onun yükü hiç biter mi? Bir süre sonra torunları olur, bu defa da onları taşımaya başlar. “ Yavrumun yavrusu “ diyerek torunlarını bağrına basar, onları da kendi yavrusu gibi sever. Yüreğinde hem yavrusunun, hem de torunlarının mutluluğunu taşımaya devam eder.

Annelerimizin de bir ailesi, annesi ve babası vardır. Bir gün gelir, onlardan birisini veya her ikisini de kaybederler. Bu defa da onların acısı yüreklerine çöker. Kalplerindeki hüznün, yüreklerindeki hasretlik artar. Ondan sonra da ömür boyu bu yükleri taşımaya devam ederler.

Ömür nedir ki? Bu kadar telaşların arasında bir sel gibi akıp gider. Bir de bakmışsınız annelerimiz de yolun sonuna gelmiş, taşıma görevleri son bulmuştur. Yüklerini ve emanetlerini sahibine teslim ederek sonsuz yolculuğa çıkarlar. İşte bu son yolculukta taşıma görevini evladına bırakırlar.

Anneler evlatlarını önce karnında, sonra kucağında ve daha sonra da kalbinde taşıırken, evlatlar annelerini bir defa da olsa omzunda taşır.

Eğer kısmeti varsa son kez annelerini görür, kokularını içine çekerler...

ECE ŞENOL

Nuri Erbak Ortaokulu 8/A 847

YALNIZ BIRAKTIN BENİ

Gel çıkalım yıldızlara
İnmeyelim hiç aşağıya
Yalnız kalalım buralarda
Öyle hasretim ki sana

Hiç bırakma beni
Eksik etme sözlerini
Ver öpeyim ellerini
Çok özledim annem seni

Meleğim uyansana
Gel artık yanıma
Mutluluk saçalım etrafa
Öyle hasretim ki sana

Bırakıp gittin beni
Yanımda değilsin şimdi
İstemezdim bu hale gelmemizi
Çok özledim annem seni.

ELVİRA FAHRET

NURİ ERBAK ORTAOKULU7/A 1081

SOKAKTAKİ ÇOCUK

Bir gün arabada gidiyordum. Kırmızı 1ş1k yandı çocuk geldi elinde birsürü mendil. *"Lütfen mendil al abla"* dedi. Ben almadım yoluma devam ettim. sonra ertesi gün yolda yürürken o çocuk geldi. Sokaktaki çocuk yine *"mendil al abla ne olur"* diyordu. Ben iki paket mendil aldım ve parayı verdim. Tam giderken iki adam çocuğu hırpalıyordu sonra yanlarına gittim. *"Ne yapıyorsunuz"* dedim. Bana *"Sen karışma kadın"* dediler. Ben de bunu yapmanıza hakkınız yok dedim. Çocuğu aldım ve eve götürdüm. Sonra ismini sordum. Çocuk bana isminin *"Emir"* olduğunu söyledi. Sonra yaşını sordum o da bana *"yedi"* dedi. Sonra çocuğa kardeşim gibi sımsıkı sarıldım ve ona bir daha ayrılmayalım dedim. Bir daha o çocuğu hiç mi hiç bırakmadım.

ELVİRA FAHRET

7-A 1081

OKUL

Okul okumak için,
Arkadaş bulmak için.
Eğer çok çalışmazsan,
Başarın olmaz kendin için.

Oku, büyü, geliş,
Her şeyinle değiş.
Büyü meslek sahibi ol,
Herkese yararın bol.

EMRE AHTIL

7/B 700

KÜÇÜKLÜĞÜME ÖZLEM

Ah ne güzeldi küçüklüğüm

Oyuncaklarım , oyunlarım

Arabalarım , yapbozlarım.

Ah ne güzeldi küçüklüğüm.

Artık büyüdüm, okullu oldum.

Bıraktım oyunlarımı, oyuncaklarımı.

Okula gidiyorum hergün,

Ah ne güzeldi küçüklüğüm.

Çalışıyorum artık derslerime,

Karne kötü gelmesin diye.

Çoğu dersim iyi artık

Ah ne güzeldi küçüklüğüm.

EMRE ESEN

NURİ ERBAK ORTAOKULU Türkçe Öğretmeni

Kızıma;

22.01.2014

İnsan, hayata her zaman bir anlam yüklemeye çalışır ya. İşte sen benim için hayata yüklediğim en büyük anlamımsın. Daha yenisin bu dünyada. Her şey sana farklı geliyor. Hiçbir şeyi umursamadan sadece uyumakla, beslenmekle meşgulsün. Bütün bunlar her ne kadar basit gibi gözükse de annenle benim için atomu parçalamak kadar özen gösterilmesi gereken, harika işler. En güzeli, en zoru, en gergin olanı da seni beklemektir. Sana hazırlamaktı; hayatı, geleceği, kendimizi. Hele ismini koymak tam bir yılan hikâyesiydi bizim için. Sana hangi isimlerle seslendim, bir bilsen ... Her söyleyişte değişti sanki ismin. Sana en çok yakışanı bulmak için düşündük hep. Sonradan fark ettim ki sana en çok yakışan isim aslında "Kızım"dı. Mücevher demekmiş Zeynep'in anlamı. Sen de benim en değerlim değil misin zaten?

Gelecekte neler olacak bilinmez ama senin mutluluğun, senin huzurun için elimizden her ne gelirse yapacağız tabi ki. Sen nasıl bu dünyayı öğrenmeye çalışıyorsan, biz de senin annen baban olmayı öğrenmeye çalışıyoruz. Yanlışlarımızı da doğrularımızı da bize sen öğreteceksin. Şimdilik her şey yolunda, uykusuz kalmak dışında. En tatlı uykulardan bile daha güzel olduğunu öğrettin, uykusuzluğun. Sen benim mutluluğumsun, huzurumsun, geleceğimsin. En güzel duyguları bana öğretsin. Acele etme, daha öğreteceğin o kadar çok şey var ki ...

Hep huzurlu, hep mutlu ol canım kızım ...

EMRE ÖNEL

8\A 880

HAVADAKİ DE NE ?

Bir gün havada bulut,
Bir de yağmur.
Acaba nedir bu?
Bilmem ki ben
Gidip anneme sorayım en iyisi,
Annem dedi yağmur yağacak.
Babam dedi buhar olacak.
Ben de kararsız kaldım,
Neyse gidip araştırayım.
Kitap okudum,bilgi topladım.
En sonunda buldum,
Meğer havadaki sismiş,
Akşam olunca gidermiş.

EMRECAN MARAL

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/C 1336

KARDEŞ

Küçükken kıskandığın,
Ergenlikte kızdığın,
İllerleyen yaşlarda,
Hiçbirşeye değişmeyeceğin insan.

Seni anlayan,
Olduğun gibi kabul eden,
Şartsız seven insan.

Aynı kandan aynı candan olan insan,
Birlikteyken birbirini yediğin,
Ayrıyken özlediğin insan...

EMEKLİ ÖĞR. ENİS TEK (VELİ)

24 KASIM

Bu onurlu mesleğe girdik büyük hevesle
24 Kasıma erdik büyük hevesle
Kılıcımız kalemdir, mürekkebi kanımız
Hak yoluna bir imza attık büyük hevesle

Atatürk ilkeleri parlayan meşaledir,
Atatürk öğretmeni her zaman el eledir.

İlkelerden aldık hız, yükseleceğiz daha
Namusumdur görevim, ant içirim bir daha
Yolum Atatürk yolu, hep onun izindeyiz
Yükseltmektir vatani, aya ve yıldızlara

Atatürk ilkeleri parlayan meşaledir
Atatürk öğretmeni her zaman el eledir.

Kara tahta başında, cehaletle savaştık
Atamızın yolunda, nice engeller aştık
Karanlıklar boğuldu, ilkeler ışığında
Meşale elimizde uygarlığa ulaştık

Atatürk ilkeleri parlayan meşaledir,
Atatürk öğretmeni her zaman el eledir.

Bu irfan bayrağını götüreceğiz bir daha
Nice bin yıllardaki 24 Kasımlara
Canım feda olsun millete ve vatana
Bayrağıma bin selam, sonsuz selam atama

Atatürk ilkeleri parlayan meşaledir,
Atatürk öğretmeni her zaman el eledir.

Ne büyük ustasın sen, ellerin dert görmesin
Şekil verdin yurduma, sen ne büyük mimarsın
Atatürk'ten ders aldın, bu nesle öğretmensin
Atatürk öğretmeni, ne mutlu öğretmensin...

ESLEM RAMAZANOĞLU

NURİ ERBAK ORTAOKULU 5-A / 530

BİREYSEL GÖREVLERİMİZ

Bireylerin üyesi bulundukları gruplarda üzerlerine düşenleri yapmaları,onların görevlerini oluşturur.Grubun amacına ulaşabilmesi için görevler yerine getirilirken,bazı sorumluluklar üstlenilir ve bazı haklar kazanılır.

Aile içindeki hak ve sorumlulukları düşünürsek,anne ve babaların çocuklarını besleyip büyütmek ve onları geleceğe hazırlamak gibi sorumlulukları vardır.Bizim ise derslerimize çalışmak,okulda öğretmenimizi dikkatle dinlemek ve evde yapılacak bazı işlerde anne ve babamıza yardımcı olmak gibi sorumluluklarımız vardır.Okula gidip iyi bir eğitim görmek ise hakkımızdır.

Okul ve aile dışında hak ve sorumluluklarımız vardır. Bunlar:Çevreyi temiz tutma,ödev yapma,insanlara saygı duyma ve insanın hakkını araması gibi.Eğer insan sorumluluklarına ve haklarını bilmezse,hayatta başarısız olur,haksızlığa uğrar,kendini ifade edemez.

Haklarımızı kullanırken sorumluluklarımızıda yerine getirmeyi unutmayalım.

EZGİ BİLGİN 8/A

Merhaba Burak ağabeyi ,

Yazdığım bu mektubu hiç bir zaman okuyamayacak olsan da , seni çok seviyorum ve özledim.Hani sen belki dünyada olmayı istemiyorsun ama ben seni felçli olduğun zaman da sevdim. Gözlerinin içine bakıp beni sevdiğini anlayabiliyordum.Gülüyordu , küçük bir tebessüm edip dünyaları bana verebiliyordun.

Sevgili kuzenim ; sana o kadar ihtiyacım var ki ... Hani sen hep o 9 yaşında kalsaydın , hiç hasta olmasaydın ve ben o küçücük ellerimle sana sarılabilseydim.Evet hayatın pek güzel olmadı , hastalıklar geçirdin ancak bize geldiğinde ben olmadan yemek yemediğini hatırlıyorum.Fazlası yok , olmuyorda zaten.Neden beni küçücük yaşımda bırakıp gittin ki ? Oysa benim sana hala ihtiyacım var.Sessiz gülümsemelerine , attığın son bakışlara...Ama en büyük pişmanlığım sana o gün son kez sarılamamak.Keşke gitmeseydim okula , keşke , keşke geçmeseydi o dakikalar ve gitmeseydin.

Yapma ama Burak ağabeyi , farkındasın biliyorum.Seni çok özlüyorum.Kaç tane kuzenim olsada hiçbirisi bir sen etmezsin ki.Hiçbiri bir biz etmez.Bakıyorum da fotoğraflarımıza , ilk yaş günümde ne de güzel sarılmışsın , ne de mutluymuşsun.Keşke o zamanlar ben de büyük olsaydım ve seninle oyunlar oynasaydım.Hastayken yanında olabilseydim.16 yıl ne ki hele ki 8 yılı bensiz.Geri kalanıda çocukluk akı.Nereden bilebilirdim ki okuldan çıkınca eve değilde Çapa'ya gideceğimizi ? Yolda oysa ki o kadar dua etmiştim.Küçüklerin duası kabul olurdu hani ? Bu kez olmadı işte,başaramadık.Sana ulaşabilmek için hastaneyi ayağa kaldırdım ama olmadı.Doktor amcaya da kızmak istemişim.Ama mutluydum.Çünkü Allah'ım sevdiği kulunu yanına aldı.Sadece bir kez gül de Burak ağabeyi "cenneti" görebileyim.Sadece bir kez...

Burak ağabeyi hala beni görüyorsun biliyorum.Kimse seni unuttu sanma,hala senin fotoğrafını gören dayanamayıp ağlıyor.Unutmadık seni unutmayacağız da.

Sevgilerimle Ezgi...

FATMA BEYZA TÜRK

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/A 1316

SEVGİLİ GÜNLÜK,

16.12.2013

Kış geldi,havalar soğudu.Geçen hafta yağan kar okulları tatil etti.Dolayısıyla biz çocuklar sokaklara dökldk.

Saatlerce kar topunun zevkini çıkardık. Tabi her güzel şey gibi bunun da bir sonu vardı.Kar ertesi güne erimeye başladı.

Oyun oynarken şdğmz anlamamıştık. Bu gün ablam yatalara düştü. Çok şyordu. Ablamla arada sırada kavga etsek de onun bu titreyen haline dayanamadım.Annem o arada sıcak içecekler hazırlıyordu.Ben de "ablam nasıl ısınır "diye biraz düşündüm. Kalınca bir battaniyenin onu ısıtabileceğini düşündüm. Bana teşekkür etti.

Ablam için bir şey yapmak beni mutlu etmişti.içim huzurla dolmuştu.Küçük de olsa bir iyilik yapmanın huzuruydu bu.

FATMA SERVER

ÖĞRETMENDİR

Öğretmendir beni şekillendiren

Beni eğiten, bana öğreten.

Öğretmendir yanlış düzelten

Doğruları bize söyleyen.

Öğretmendir biçen

Tohumu ekip, suyunu döken.

Öğretmendir emek verip

Başarıyı görmek isteyen.

Öğretmendir çocuk eğitip

Topluma örnek eden.

Ve öğretmenler:

“Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır”

Atatürk’ün önderliğince!

FATMA SUDE YİĞİT

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 1085

İKİ AYRI DÜNYA

Bazı çocuklar vardır. Hayatlarını doya doya yaşarlar. Geleceği değil yaşadıkları anı düşünürler. Çalışmazlar. Hayatlarını kurtarmak için çabalamazlar. Okula, gelecek için değil, eğlenmek için gelirler. Sorumluluklarını bilmezler. Geleceklerini kurtarmayı bilmezler. Öleceklerini düşünmeden yaşarlar. Bu yüzden büyük hatalar yaparlar. Büyük günahlar... Kalp kırarlar. Bazılarının dostluğu bile yalandır. Kıskanırlar, isterler ve üzerler. Düşünmeden hareket ederler. “Bu zamanda eğlenmeyeceğim de ne zaman eğleneceğim?” derler.

Ama bazı çocuklar vardır. Onlar küçük yaşta sorumluluk sahibi olurlar. En ufak şeyin hesabını yapar, en ufak şeyin kıymetini bilirler. Eli siyah, sırtı kambur, boynu bükük çocuklardır bunlar. Ağlamaktan gülmeyi, çalışmaktan dinlenmeyi bilmezler. Siz “Bugün nerede gezsem?” derken onlar bugün hangi işte çalışıp eve ekmek götürsem, derler. Sizin eğlenerek harcadığınız zamanı onlar çalışarak geçirirler.

Ve her akşam şükrederler. Eve ekmek götürebilecek parayı kazandıkları için.

FATMA SUDE YİĞİT

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 1085

HOŞ GELDİN YA MUHAMMED!

571'de bir nur indi Mekke' ye
Ya Muhammed! Ne güzel gündü o gün!
Kisra' nın sarayı sallandı, 14 sütun yıkıldı.
Bin yıldır yanan o ateş, o sahte tanrı
Senin doğduğun gün söndü.
Senin doğduğun gün, Kabe temizlendi putlardan.
Senin adın daha konmadan fısıldadı melekler dedenin kulağına.
Adını söylediler. "Ya Muhammed! Ya Muhammed! Ya Muhammed!"

Her şey güzeldi ama peki ya daha sonra?
Cahiliye devri bu
Putlara tapıyorlar, kızları gömüyorlar,
İnsanları, insanları satıyorlar!
Kuraklık, su yok, süt yok.
Ne olacak bu bebekler?
Süt anneler gelecek, para yok.
Kim alacak Kainat Güneşi' ni?
Çıkar mı kervanların birinde iyi yürekli biri?
Halime anne aldı götürdü Hz. Muhammed' i
Onda süt vardı ama köyü yokluk içindeydi.
Hz. Muhammed köye girdi.
Selama durdu bulutlar.
Tatlı bir yağmur başladı.
Ya Muhammed! Bu ekinler senin için büyüyor!
Bu tavuklar senin için yumurtluyor!
Bu yağmur senin için yağıyor!
Güneş senin için doğuyor,
Bu köyde her şey senin yüzü suyu hürmetine.

Yıllar geçti aradan.
Hz. Muhammed büyüyordu.
Hz. Muhammed ticarete başladı. Karısıyla orada tanıştı.
Ya Muhammed! Karın ne kadar da iyi.
Senin için canını verirdi.
35 yaşında bir mağara buldu Hz. Muhammed.
Her gün oraya gidiyordu.
Bir ışık parladı mağarada.
Ya Muhammed! O temiz kalbin ne kadar da hızlı çarpıyor.
Ve mağaraya Cebrail geldi.
İlk vahyi getirdi.
Hz. Muhammed' e okutacaktı fakat.
Hz. Muhammed okuma yazma bilmezdi ki.
"Oku." dedi Cebrail "Yaradan Rabbinin adıyla oku."
Cebrail öğretti, Hz. Muhammed öğrendi.
Ya Muhammed! Peygambersin artık
Kurtarıcısın artık
İslam dinini öğreten sensin artık.
Nurun kapladı cihanın her köşesini.
632 yılı ne karanlık bir yıldır Yapar!
Hz. Muhammed' in son günleriydi.
Yorgun ve bitkindi.
Ya Muhammed! Ölüm vuslat gecesidir.
Düğün gecesidir.
Allah' a kavuştuğun gecedir.
Ya Muhammed! Sen iyi bir insansın.
Doğduğundan öldüğün güne kadar.
Ya Muhammed! Sen iyi bir peygambersin.
40 yaşından sonsuza kadar.
Ya Muhammed! Sen tek örneksin.
Geçmişten geleceğe kadar.
Ben yüreğime kazıdım seni.
O güzel adını.
Ya Muhammed, Ya Habibullah, Ya Resullallah
Gül gül dokudum dilime.
Adı güzel Muhammed,
Hoş geldin içimize!

FATMA SUDE YİĞİT

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 1085

İKİ KOVAN

Bir varmış bir yokmuş. Güzel çiçeklerin olduğu, suların şırıl şırıl aktığı, ağaçların kimi zaman sık kimi zaman seyrek olduğu, güneşin güldüğü, meyvelerin sulu olduğu çok güzel bir dünya varmış. Fakat bu güzel dünyanın bir kusuru varmış. İki arı kovanı... Bu iki devasa kovan birbirine düşmanmış. Kimi arılar zehirli ve büyük, kimi zaman küçük ve zararsızmış. Ama yine de bu iki kovandaki arılar arasında büyük bir kavga varmış. İki ayrı kovanın arıları çiçekleri asla paylaşmazmış. Fakat bir arı varmış ki o çok iyi bir arıymış. Her gece diğer kovanın arıları ile kendi kovanının arılarının barıştığını hayal edermiş. Çiçeğini paylaşmış paylaşmasına ama diğer arılar onun olduğu çiçeğe yaklaşmazmış. Güneşin güldüğü, suların şırıl aktığı bu masum arıcık yanlılıkla diğer kovanın bölgesine girmiş. Bunu gören bir arı hemen kraliçe arının yanına koşmuş ve:

-Kraliçem, bölgemize düşman kovadan gelen bir arı var. Bizim çiçeklerimizden polen topluyor, diye masum arıcığı ispiyonlamış.

Kraliçe öfke ile birkaç arıya emir vermiş ve bu arılar da masum arıcığı kraliçenin yanına getirmişler. Kraliçe masum arıcığı bir güzel azarlamış. Sonra düşman kovandan birisinin onu alması için bekleyeceğini gelen olmazsa iğnesini kestirteceğini söylemiş. Fakat ne gelen varmış ne giden. Masum arıcığın karnına bir ağrı girmiş. Herkes ona kötü gözler ile bakıyormuş. Kraliçenin bakışları en kötüsüymüş. Çünkü bu kraliçe hem çirkin hem de büyükmüş. Arıcık korkarak dakikaları sayıyormuş. Sonunda kraliçe dayanamamış ve:

-Tahtayı ve bıçağı hazırlayın! Bahçemize saldıran arının iğnesi kesilecek, demiş.

İri olan arılar hemen odadan çıkmışlar. Çok geçmede ellerinde büyük bir tahta ve bıçak ile gelmişler. Biri sıska biri şişman iki arı, masum arıcığın kollarına girip tahtaya yatırmışlar. Arıcık ne kadar çırpınsa da, yalvarsa da başarılı olamamış. Kraliçe ağır hareketler ile tahtanın başına geçmiş ve bıçağı kaldırdığı kadar yukarı kaldırmış. Tam kesecekken bir arı odaya girmiş ve:

-Durun! Diye bağırılmış. Herkes kapıdan giren bu arıya bakmış.

-Ben onun kovanından geliyorum. Onu almaya geldim. Bırakın onu!, diye bağırılmış.

Ama kraliçe bunu kabul etmemiş. Kraliçe iğneyi kesmek üzereyken odaya bir sürü arı gelmiş ve büyük bir savaş başlamış. Arılar arasındaki bu savaş kovanın dışına kadar taşmış. Bütün çiçekler ezilmiş ve su minik ölü arılar ile dolmuş. Ve bu savaş günlerce sürmüştü. Savaş bittiğinde artık güneş doğmaz olmuş. Çiçekler solmuş. Zaten yaprakları savaş sırasında yolunmuş. Su ise minik arılar ile almış ortada. Her arı kovanına çekilmiş. Kovanlar bir sürü yaralı arı ile dolmuş taşmış. Aylar geçmiş. Doğa arılara küsmüş. Arıların durumu git gide kötüleşmiş. Masum arıcığın kovasındaki kraliçe arı halkı toplamış ve başlamış konuşmaya. Savaşta olanları, savaşın sonuçlarını, onları nasıl etkilediğini anlatmış. Ve sonunda doğanın onlara küstüğünü söylemiş. Doğa ile barışabilmek için halkın fikirlerini istemiş. Kimseden ses çıkmamış. Sonunda küçük bir ses, sessiz odada yankı yapmış:

-Bence yan kovandaki arılar ile barışmalıyız.

Sessizlik bozulmuş ve herkes masum arıcığa bağirmaya başlamış. Çünkü fikir ondan çıkmış. "Belki de iğneni kesmelerine izin vermeliydik!", "Aklına gelen en iyi fikir bu mu?", "Hayal kurmayı bırak!" gibi birçok şey söylemişler. Sonunda kürsüden bir ses gelmiş. Kraliçe arının yanındaki arı:

-Bence haklı, demiş. Bu masum arıcığı kurtarmaya gelen, kraliçenin en çok güvendiği arıymış. Bunun üzerine kraliçe barış teklif etme kararı almış. Yanına birkaç kişi (masum arıcık ve en çok güvendiği arı da dahil) alarak düşman kovana gitmişler. Düşman kraliçe başta kabul etmemiş ama sonra masum arıcık barıştıkları zaman doğanın da onlar ile barışacağını söyleyince kabul etmek

zorunda kalmış. İki kovan arasında barış olmuş. Aradan günler geçmiş ama çiçekler hala açmamış, güneş hala doğmamış. Masum arıcık düşünmeye başlamış. Sonunda bir neden bulmuş. Arıların barışmasının nedeni güneşin doğmasını, çiçeklerin açmasını istemeleriymiş. Onlar aslında hala düşmanmış. Masum arı iki kovanın da birbirini sevdiğini doğaya kanıtlamak zorundaymış. Gece gündüz düşünmüş. Sonunda aklına bir fikir gelmiş. Aradan iki gün geçmiş. Düşman kovana cırcır böcekleri saldırmış. Masum arıcık koşarak bunu kraliçesine söylemiş. Kraliçe bunu barışmak için bir fırsat gibi gördüğünden hemen bir ordu hazırlamış. Cırcır böcekleri bu iki ordunun birleşiminden oluşan dev ordu karşısında korkmuş ve geri çekilmiş. Cırcır böceklerinin kovana savaş açmasını da masum arıcık istemiş. Sonunda düşman kovan sevildiğini ve onları sevdiğini anlamış. Sonra iki kovan birleşmiş ve o dünyada yalnızca bir kovan kalmış. Bütün arıların yaşadığı yalnızca bir kovan... Düşman kovan artık düşman kovan değilmiş. İki kovan barışınca doğa eskisinden daha güzel olmuş. Güneş daha çok gülmüş yeryüzüne. Sular daha parlak akmış. Çiçekler daha canlı renklere bürünmüş.

FATMANUR BATUR

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6 / B 1283

DİŞLER

Kimine göre hoşgörünün simgesidir dişler,
Kiminde inci gibi işler, kimin de vampir gülüşler,
Diş dişe baka baka sararır derler,
Geç olmadan fırçala şu dişlerini,
Fırça girmeyen ağza kerpeten girer derler,
Gel arkadaş kulak ver şu söylediklerime,
Her altı ayda git diş kontrolüne.

FERAYNUR GÖKBALKAN

YANGIN

Bir gün bir çocuk varmış. Çok yaramazlık yapıyormuş. Annesi bir gün ona ceza vermiş.Evde tek başına kalmış ve karnı çok acıkmış. Mutfığa girmiş, tüpü açmış. Yemeği ısıtmak için yaklaşmış ve camda asılı duran perde alev almış. Perde tutuşmuş, yangın çıkmış. Yangın çoğaldıkça çoğalmış ve sokağın başından alevler gözükiyormuş. Annesi elindeki poşetleri yere bırakıp eve doğru koşmuş. İtfaiye sokağın başından girememiş. İtfaiyenin hortumu eve varıyormuş. Annesi feryat figan: çocuğum içeride onu kurtarın demiş. Cesur bir itfaiyeci içeri girip bayılan çocuğu dışarı çıkartmış. Annesi çocuğu bir daha yalnız bırakmayacağına söz vermiş. Çocukta annesi de bu olaydan büyük bir ders almış.

GİZEMNUR SEZER

6\A 1333

ÖĞRETMEN

Sevgiyle bakan,
Yüreğini ısıtan,
Bazen kızan
Öğretmendir öğretmen.

Okumayı-yazmayı öğreten,
Sevgisiyle büyüleyen,
Bizleri seven
Öğretmendir öğretmen.

Sevgisinden mahrum kalan öğrenci
Edinemez hiçbir meslek
Böylesine güzellik
Nasıl sevelemez.

Anne yerine koyduğumuz
Çocuğu gibi olduğumuz
Şefkat dolu insan
Öğretmendir öğretmen.

GİZEMNUR SEZER

6\A 1333

ATATÜRK

Yurdu düşmanlardan kurtaran

Sensin Atatürk.

Bu yurdu bize veren

Sensin Atatürk.

Hiç yılmadın sen

Hiç yorulmadın

Atasın sen

Ey büyük Atatürk.

Yüzlerce asker şehit oldu.

Yüreğin çocukların evi oldu.

Ulu öndersin sen

Ey büyük Atatürk.

GİZEMNUR SEZER

6\A 1333

TİLKİ,KEDİ VE FARE

Akıllı mı akıllı olan Bayan Fare ormanda kendisi için yiyecek aramaya çıkmış.Az ileride bir peynir parçası bulmuş.Oradan geçen tilki,Bayan Fare`deki peynir parçasını görünce iştahlanmış.Bir kurnazlık yapıp Bayan Fare`deki peyniri alacaktı.Yakın arkadaşı olan Bay Kedi bu konularda oldukça iyiydi.Tilki Bay Kedi`den yardım alacaktı.

Bay Kedi istediğini elde eden bir kişiliğe sahipmiş.Tilki ile Bay Kedi bir plan kurmuşlar.Sonra Bayan Fare`nin yanına gitmişler.Bayan Fare`ye bazı sorular sormuşlar.Bayan Fare çok akıllı olduğu için kurnazlık kokuları sezmış.Oda onlara plan hazırlayacaktı.

Bayan Fare gerçek olmayan peynir hazırlayıp tilki ve Bay Kedi`yi yemeğe çağıracaktı.Bunun için ona alçı ve taş lazımdı.Önce taşın üstüne alçıyı yaymış ve kurumasını beklemiş.Alçı kuruduktan sonra gerçek bir peynire benzemiş.Tilki ve Bay Kedi`yi evine davet etmiş.Tilki ve Bay Kedi bu daveti kabul edip Bayan Fare`nin evine gelmişler.Bayan Fare onlara gerçek olmayan peyniri ikram etmiş.Tabii bizimkiler bu peyniri gerçek sanmışlar.Bir ısırk attıklarında dişleri kırılmış.Böylece Bayan Fare onlara haddini bildirmiş.

GÜLİZ DÖRTPINAR

6 / B 1317

CANIM ANNEM

Sensin beni dünyaya getiren,
Sensin beni büyüten,
Sensin bana şefkat veren,
Canım annem.

Ağlayınca yanıma koşan,
Her zaman duygularımı paylaştan,
Her şeyin güzelini öğreten.
Canım annem.

Gülen gözlerin mutluluk verir,
Güzel sözlerin yol gösterir,
Gülen yüzün ışıık saçır,
Canım annem.

HALİL İBRAHİM ÇAKIR

6/A

1270

YILLAR

O,geçen yıllar,
Ne mutluydular.
Hem umutlu
Hem şakacıydılar.

O,zaman orta okula gidiyordum,
Şimdi liseye.
Sonra üniversiteye,
En sonda askere.

Artık büyüdük,
Yetiştik bir iş edindik.
Sabatan akşama kadar,
Terleri döküp işi bitirdik.

Ve para kazanıyoruz,
Eve gelip dinleniyoruz.
Sabah işe,
Yeniden gidiyoruz.
Artık her gün,
Bu işi yapıyoruz.

HALİL KADİR

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 1021

KARANLIK

Nasıl boşluktayım bilmiyorum,
Bunu kimseyle paylaşmıyorum.
Bilmem ki nasıl bir hayattayım,
Derin bir uçurumun kenarındayım.

Sağıma bakıyorum karanlık,
Soluma bakıyorum kararsızlık.
Arkadaşımın adı yalnızlık,
Görmek istediğim tek bir ışık.

Dünyada hiçbir şeyi anlamıyorum,
Umutlarım sönmüş karanlıkta.
Her gün hayattan uzaklaşıyorum,
Açılacak bir kapı arıyorum.

Karanlık içinde kayboluyorum,
Ve ben bundan çok korkuyorum.
Kimse konuşmuyor benimle,
Niye mi görmüyorum diye.

Hayatta gözlerim karanlık,
Yaşamın rengini bilmiyorum ben.
Acım çok büyük yardım edin bana,
Hiç düşmediniz mi siz böyle bir acıya.

HALİME İLAYDA

CANIM KARDEŞİM

Bebektin daha dün
Nede çabuk büyüdün
Kucağıma alırdım
Şimdi tıpış tıpış yürüdün

Gülünce güller açar yanağında
Pekte kıymetlisin benim yanımda
Bide o yaramazlığın olmasa
Canımı veririm işte o anda

Sabah uyanınca yanımda
Güneş seninle doğar odama
Birlikte kahvaltı yaparız
Peynir zeytin yumurta

Gün öğlen olunca
Evimiz neşeyle dolunca
Kardeşimle oyun oynayınca
Zaman geçer doluca

Akşam oldu bak
Kapı çaldı tak tak
Babam geldi eli dolu
Evimiz neşeyle dolu

HARUN TUNA YEKELER

(Nur Ceren YEKELER in Velisi)

TÜRK MİLLETİNDE AİLE VE SOSYAL HAYAT

Aile, anlam itibariyle toplumun en küçük sosyal yapısıdır. Fakat bizim düşünce yapımıza göre aile; huzurun, mutluluğun, hoşgörünün, karşılıklı saygılı olmanın ve birbirlerine güven veren toplumun en temel taşıdır.

Türk milletinde aile mefhumu çok büyük bir önem arz eder. Çünkü bizlerde ataerkil ve anaerkil bir anlayış yapısı oluşmuştur. Zaman içerisinde, bu yapıyı oluşturan temel unsurlar anne ve babadan meydana gelir, çocuklarında dünyaya gelmesinden sonra toplum dilinde söylene gelen çekirdek aile kavramı hayat bulur. Bizler daha çocukluk aşamasında büyüklere saygı, küçüklere sevgi ve şefkat göstermeyi, örfümüzü ve geleneklerimizi öğreniriz. Kaç yaşında olursak olalım, hangi mevki ve hangi makamda olursak olalım anne ve babalarımızın sözünü bir emir telakki edip, onlara karşı evlat olarak mesuliyetlerimizi unutmadan hatta yanlış bir şey söyleseler dahi onların o sözlerini tebessümle karşılayabilecek bir terbiye ile yetişir ve ona göre tavır takınırız. Çünkü temelde şunu iyice anlamamız gerekiyor ki , hiç bir anne baba evlatlarının kötülüğünü istemezler. Sürekli gelişme gösteren bizim gibi ulus devletlerde gelişen teknolojinin eseri olan kitle iletişim araçları, televizyon, bilgisayar, cep telefonu, sosyal medya v.b. kaynakların kullanımından kaynaklanan toplumsal tahribatlar, psikolojik problemler, manevi açıdan yaşanmaya başlayan davranış bozuklukları ve bunların doğurduğu sonuçlardan meydana gelen şiddetli geçimsizlikler, boşanmalar ve neticesinde aile faciaları yaşanmaktadır. Bu görüş ayrılıkları ve boşanmaların sebeplerini incelediğimizde, ortaya çıkan vahim sonuçlar durumun ne kadar basit ama bir o kadar da hızlı etkiye sahip

meselelerden kaynaklandığını görüyoruz. Bunlar kimi aileler de maddi sebeplerden, aile baskısıyla evlendirilmek ten, özel lobiler tarafından, sinsice hazırlanmış projelendirilmiş sözüm ona; sosyal paylaşım siteleri yani internet diye bildiğimiz teknolojik tuzakların insanlar üzerindeki doyum-suz ve olumsuz etkilerini görmekteyiz.

Dolayısıyla bizler yani Müslüman Türk milleti olarak bizi bir arada tutan aile mefhumunu saygı, sevgi, yardımlaşma duygusu, hoşgörü, özveri, gelenek ve göreneklere olan bağlılığımızı ve de her şeyden önemlisi ahde vefa ve sadakat duygularımızı unutmamaktır. Maddi ve manevi hiçbir sebeplerden etkilenmeden, gelişen teknolojiyi daha hayırlı işler için, ülkemiz ve insanlığın selameti için, daha da müreffeh günlere ulaşabilmek adına kullanırsak kendimize, ailemize faydalı olur ve de yaşadığımız dünyayı daha yaşanılır bir hale getirmek için kullanmış oluruz.

Sonuç itibariyle daha dinamik, daha mükemmel olabilmek ve mutlu bireyler olmak için her şeyin başı huzurlu bir aile olmaktan geçiyor. Mutlu ve huzurlu bir yarınlar olması temennisini ümit ediyorum.

SAYGILARIMLA

HELİN ÖZGE ORHAN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/C 1318

Değerli okur,

Öncelikle yazımı okuduğun için teşekkür ederim. Bugün sana hayvan haklarından bahsetmek istiyorum.

İnsanların hakları varsa bence hayvanların da hakları var . Örneğin köpekler... Neredeyse insanların çoğu köpeklere karşı ilgi duyar . Ama bazıları sevse de sevmese de köpeklere eziyet eder. Kendini köpeklerin yerine koyup iyice düşünmeden , o hayvanın canının ne kadar yanacağını hesap edemeden... Diyelim ki yolda arabanızla ilerliyorsunuz. Ve birden "BAM" diye bir ses duyuyorsunuz. Ve bir bakıyorsunuz ki bir kediyi yaralamışsınız. Belki patisi incindi ama belki de bacağı kırıldı. Eğer bir veteriner değilseniz bunu anlamanız zor. Eğer o kediyi bir veterinerine götürürseniz daha çabuk iyileşir. Ama götürmezseniz belki de hiç iyileşmez. Şimdi içinizden " Neden para harcayayım ki " diyebilirsiniz. Ama şunu bilin ki çarptığınız hayvanı veterinerine götürdüğünüzde siz para ödemezsiniz kasko öder.

Umarım bu yazdıklarımın sonra daha dikkatli olursunuz. Unutmayın siz de hayvan olarak doğabilirdiniz ama insan olmak için seçildiniz.

HİLAL ALTAY

8/A 659

ANNEM VARKEN

1 yaşımdayken , beni ellerinle besler ve yıkardın bütün gece ağlayıp seni uyutmadığım için teşekkür ettim,

2 yaşımdayken , yürümeyi öğrettin düşe kalka,

3 yaşımdayken , bütün özeninle yemekler yaptın , yerlere döktüm , kızmadığın için teşekkür ettim,

4 yaşımdayken , rengarenk kalemler verdin elime , evin duvarlarını batırdım , kızmadığın için teşekkür ettim,

5 yaşımdayken , süslü süslü kıyafetler alarak beni mutlu ettiğine teşekkür ettim,

6 yaşımdayken , sabahın köründe okula götürdün , çok ağladım ama sen , ben çıkana kadar hep bekledin , yanımda oldun,

7 yaşımdayken , top almıştın , evdeki eşyaları kırmama rağmen yine kızmadın , yine teşekkür ettim,

9 yaşımdayken , bana dualar öğrettin bütün kötülüklerden uzak durmam için yine yardım ettin ,

12 yaşımdayken , ilk defa sinemaya götürmüştün beni , “sen yanıma oturma” dediğime üzülmediğin ve kızmadığın için yine teşekkür ettim,

13 yaşımdayken anne , yoksun yanımda evde; sesin , kokun , eşyaların , yüzün , ellerin , sen yoksun anne...

Yemekte yapamıyorum , çamaşır makinasında çalıştırıyorum sen yoksun.

Arada bir babama , anne diye sesleniyorum canım çok acıyor...

Sensiz bir evde yaşamak o kadar zor ki.

Onca sene bana hiç kızmayıp senden özür dilememi sağlamıştın ya , şimdi ben kızıyorum artık sana.

Beni yalnız bıraktın ama kalbin hep benimle biliyorum. Bazen , telefonu saatlerce elimde tutup aramanı beklediğim oluyor.

Okula giderken beden derslerinde senin kazaklarından giyiyorum herkes çok beğeniyor...

Anne çok özledim , seni görmenin kısıtlı olduğu olduğu dönemden bıktım.

Gel kapıyı çal bir kez , babamı uzaklaştırırız evden , yeter ki sen gel !

İLAYDA ÖZCAN

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 627

ARKADAŞLIK

Günlerden bir gün alışveriş yapmak için dışarı çıktım.Vitrinlere bakıyordum.Kıyafetlerini çok beğendiğim bir mağazaya girdim. Orada bir elbiseyi çok beğenmiştim.Tam onu alacakken bir kız gelip bana çarptı.Elimdeki çantam ve kitaplarım yere düştü.Çok sinirlenmiştim,üstüm de kirlenmişti.Ben ayağa kalktığımda hala benden özür dilemeyip benim beğendiğim elbiseyi alıp denemeye gitti.Benim daha çok sinirlenmeme sebep oldu.Üstelik elbise ona çok bol olduğu halde gidip onu almıştı.Ama insanları tanımadan önyargılı davranmamalıydım.Belki bol elbiseleri seviyordur ama üzgün olduğum bir yan vardı.Benim beğendiğim elbiseyi satın alıp mağazadan çıkmıştı.Ben de hem sinirli hem de üzgün olunca hiçbir kıyafet almadan mağazadan çıktım.Karşıda bir kafe vardı.Hiç olmazsa gidip orada bir kahve içeyim dedim.Bir masaya oturup bir pasta bir de kahve istedim.Bir de baktım ki hemen yan masada o kız oturuyordu.İstedğim pasta ve kahveyi yiyip içmedim.Tam oradan kalkarken biri sırtıma dokundu.Arkamı döndüğümde de o kızı gördüm hiçbir şey demedim.O benden özür diledi.Elbiseyi ben de çok beğenmiştim senin alacağını görünce dayanamayıp aldım ama belki fark etmişsindir elbise biraz boldu senin de üzgün olduğunu görünce sana hediye etmek istedim,dedi.Kıyafeti alıp bana verdi.Çok sevindim ve kabul ettim.Gidip bir yere oturduk birer kahve içtik.Sohbet ederken çok eğlenmiştik alışveriş de yaptık.Haftalar sonra çok yakın iki arkadaş olmuştuk.

İnsanlara karşı önyargılı olmamak gerektiğini çok iyi anlamıştım.

İREM KOÇ 1337 6/A

NUR CEREN YEKELER 1335 6/A

VETERİNER

Onunla, en çok istediğimiz meslek veterinerlikti. Uyuyup, kalkıp hep geleceğin hayallerini kurardık. Geleceği düşünmek bizim için bir gelişmeydi. Onunla biz hayvanların yaşamlarını incelerdik. Öğrendik ki, bir ineğin yaşını dişlerini sayarak bulunuyormuş. Bir papağanın yaşamı, 5-10 yıla kadar varıyormuş. Ama bunu becermek zor. Çünkü, o hayvanı sevip büyütmektir asıl olan.

O zaman onu büyüttük. Normal olarak insan kendine sorular sorar. Ben onu büyütürken, beni sevdi mi acaba? Onunla eğlenirken, o eğlendi mi? Bunların hepsini hayvanların suratlarından anlardık. Hayvanların suratlarını anlamak zor. Bunu becermek için hayvanı sevindirmemiz gerekirdi. Sürekli o hayvanlarla oyun oynamak, onları eğlendirmektir asıl olan.

Hayvanları sevip büyütmek, ikimiz için de zordu. Biz hayvanları incelemeyi hiç bırakmazdık. O yüzden kimse bizim kararımızı değiştiremezdi. Biz hep veteriner olmak istedik. Ve bundan sonra da kimse bizim kararımızı değiştiremez ve değişmez. Biz hayvanları çok seviyoruz...

KAAN İNAN

6/A 600

ATATÜRK

Merhaba dedi 1881 yılında hayata,
Şanlı bir kahraman geliyordu.
Sarı saçlı mavi gözlü Mustafa,
Macera Mahalle Mektebi'nde başlıyordu.

Asker olmak hedefiyle çıktı yola,
Azmiyle devirdi tek tek engelleri.
Aciz kalmadı ama düştü dara,
Fethetti bütün kaleleri cepheleri.

Şam'da Anafartalar'da Sakarya'da,
Vatan toprağını çiğnetmedi düşmana.
Bağımsızlık ateşini yaktı Samsun'da,
Türk'ün adını duyurdu dünyaya.

Gök mavisi çakmak çakmak gözlerinde,
Vatanseverliği, çalışkanlığı, sevgiyi gördüm.
Nesillere kılavuz olacak sözlerinde,
Geleceği, doğruyu, bilgiyi gördüm.

KAZIM SANCAR EFE

5/A 547

ORMANLARIN KRALI

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Ormanların birinde bir aslan yaşamış. Bu aslanın tavşan, kaplumbağa, ayı, kurt ve geyik adında arkadaşları varmış. Bu aslan her gün ben bu ormanın kraliyim, demiş. Arkadaşları aslanın bu huyunu hiç sevmezmiş. Aslan öyle dediği zaman arkadaşlarına hep kızar ve bağırır. Bir gün aslan yine “Ben bu ormanın kraliyim” demiş. Arkadaşları aslana küsmüş. Günler günleri kovalamış, aylar ayları kovalamış, aslan artık “Ben bu ormanın kraliyim” demiyormuş. Arkadaşları aralarında “böyle yaptığımı iyi oldu” demişler. Aslan bu sözü keşke bir daha söylemeseymişim deyip duruyormuş. Bir gece rüyasında arkadaşları onunla alay edip gülüyormuş. Aslan neden gülüyorsunuz demiş. Arkadaşları “aynaya bak görürsün” demişler. Aslan hemen bir ayna bulmaya çalışmış ama bulamamış. O gün arkadaşları onunla hep alay etmiş ve gülmüş. Aslan bir ayna bulana kadar benimle alay edip gülmesinler diye o gün arkadaşlarına pek fazla gözükmemiş. Ertesi gün bir ayna bulmuş ve bakmış. Gözleri pörtlek ağzına bıyık yapılmış ve kaşları siyaha boyanmış. Aslan arkadaşlarının neden alay edip güldüğünü anlamış ve daha da üzölmüş. Arkadaşlarına görünmeden hemen dere kenarına koşmuş kafasını suya daldırıp çıkarmış ve sonra uyanmış.

Arkadaşları onun başındaymış korkup hemen gözünü ıslatmışlar. Aslan kendine gelmiş sonra arkadaşları nasormuş:

- Siz benimle küs değil miydiniz? Demiş.

Arkadaşları:

-Vicdanımız izin vermedi. Seninle barışmak istiyoruz, demişler. Aslan asıl hata bende her gün ortalıkta “Ben bu ormanın kraliyim” demem yanlıştı demiş. Aslan arkadaşlarıyla barışmış ve bir daha da “Bir daha ben bu ormanın kraliyim” dememiş.

LEYLA DİLAN BALABAN

6/B 1319

AH ŞU MATEMATİK

Neden hep düşük alırım ben matematikten?

Acaba sebebi dikkatsizlik mi?

Belki de çok çalışıp kendimi derse versem,

Doksanın altında almam ben matematikten,

Çok çalışacağım güzel notlar alacağım matematikten.

Öğretmenimi üzmeyeceğim,

Annemi sevindireceğim.

Hep böyle güzel geçecek matematik.

En sonunda kendimi zorlayarak,

Başaracağım iyi not almayı.

Kötü not almamak için çok test çözeceğim,

Çok çalışacağım eve beşle döneceğim.

MELİKE BAŞKAL

HAYAT

Ormanda açan çiçekler,
Bir insanın yeni başlayan hayatı gibi,
Ama kırılan cam geri gelmez.
Tıpkı insanın kırılan kalbi gibi.

İlkbaharın başlangıcında öten kuşlar,
Yeni başlayan aşk gibi.
Başladığımız hayatları,
Kimi zaman rengarenk, gök kuşağı gibi.
Kimi zaman karmakarışık, dağınık bir oda gibi.

Dağınıkta bulamayız hiçbirşeyi
Sımsıkı sarılmazsak,
Hayatı sevmeyip,
Sel gibi geçer gider şu küçük hayat.

MELİKE BİLGİÇ

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/B 1227

ARKADAŞLIK

Arkadaşım de bağrına bas,
Gerektiğinde yoldaş,
Her derdine sırdaş,
Seninle hep arkadaş

Bir gün gider diyorsan,
Unutur deyip üzülyorsan,
Merak etme sen,
O bir arkadaş.

Yardım eder hep sana,
Her anında yanı başında,
Yeri geldiğinde kardeş sana,
Dostun hep yanında

İyi günde, kötü günde,
Seni korur yeri geldiğinde.
Küsseniz, barışsanız,
Ama hep arkadaşsınız.

MELİKE UÇAR

Nuri Erbak Ortaokulu 7/B

GELECEKTE HAYAT

Ben Melike. 7. Sınıfa gidiyorum. Dünya'nın şimdiki hali hiç hoşuma gitmiyor. Savaşlar, çevre kirliliği, saygısızlık...

Gelecekte (15-20 yıl sonra) bunların hiçbirisinin olmamasını istiyorum. Çevremiz yemyeşil olsun, parklar, sokaklar çocuk sesleriyle dolsun, herkes kendile ve çevresiyle barışık olsun istiyorum. Keşke bütün hastalar iyileşse, şu bilgisayar denilen alet ortadan kalksa, bütün çocuklar okulu sevse, herkes başarılı olarak gelecekte istediği mesleğe sahip olsa... keşke dünyada fakir, zengin ayırımı yapılmasa, herkesin bir evi olsa... Bazen bunların hepsi insana çok geliyor, biliyorum ama imkansız da değil. Herkes çalışıp çabalarsa bunların hepsi gerçek olabilir. Ben inanıyorum ve bu yüzden de çok çalışacağım. İlerde insanlara örnek olmak istiyorum. Bu savaşlara gelince aslında o kadar çok konuşacak şey var ki... İnsanlar neden savaşır hiç anlamıyorum. Savaşınca ellerine ne geçiyor? Neden bu kadar insan öldürüyorlar? O insanların suçu ne? O insanların ailelerini hiç düşünmüyorlar mı? Türkiye'ye savaş açanlar neden yapıyor? Ben gelecekteki çocukların savaş kelimesinin "s" 'sini bile bilmelerini istemiyorum. Bu savaş konusu işte böyle uzar gider. Daha devam etmek istemiyorum. Çünkü savaşlardan bahsedince içim kararıyor, fena oluyorum... Kendime gelince gelecekte ne olacağıma daha karar vermedim. Öğretmen olmak istiyorum çünkü bütün çocuklar benim sayemde bilgilensin istiyorum. Doktor olmak istiyorum çünkü bütün hastalar benim sayemde iyileşsin istiyorum. Profesör olmak istiyorum çünkü insanlar için sonsuza kadar sağlık iksirini bulmak istiyorum. Aslında bu böyle sürer gider.

Sonuç olarak bu mesleklerden herhangi birine sahip olmak, dünyanın güzelleşmesi için çabalamak gerekir. Bunlar için de şimdiden çok çalışarak hayatın zorluklarına alışmam lazım. Çünkü hayat görüldüğü kadar kolay değildir.

MELTEM ÇOŞKUN

7/A 352

MASAL DÜNYASINA YOLCULUK

Masallar küçüklüğümden beri hep çok güzel gelir bana; çünkü eğlencelidirler ve sonları hep mutlu biter. Ya bir kurbağa prense dönüşür ya da prenses güzellik uykusundan uyanır... İşte bu mutlu ve güzel anlarda "Keşke ben de onun yerinde olsaydım." der insan kendi kendine. Ama hiçbir zaman balkabağından bir arabasının olmayacağını bilir ama yine de hayallere dalar kendini kaybetmişçesine... "Keşke benim de Rapunzel gibi saçlarım olsa da aşağıya doğru camdan sarkıtsam." diye. Sanki olacakmış gibi inanır. O saf ve temiz umutlarını yitirmeden uzatmaya çalışır saçlarını. Aslında başaramayacağı bir şey değildir ama hayallerine o kadar ulaşamaz. Bir süre sonra pes eder, tek bir makasla kesilir saçları... Tek bir makasla yok ederler hayallerini, oysa o kadar kolay kurulmaz hiçbir hayal...! O hayallerin her biri heyecanla, hevesle, bir umutla, sevgiyle kurulur. Gerçekleşmezse bile sen kurmaya devam edersin ömrünün sonuna kadar.

Seni hayata bağlayan bir zincirdir belki hayal kurmak...

MERTHAN AYZİT

1031 7/A

AKIL KÜPÜ

O herkese karıştır,
İşleri karıştırır,
Ona kızılınca ise,
Hemen kaçıp saklanır.

Maydanozluk onun işi,
Ona kızmak bizim işimiz,
Ama ona kızmak yakışmaz bize,
Masum masum bakar bize.

Yemek yerken bile,
Rahat yok bize,
Yoğurda maydonoz atar,
Bağırır bize.

Bu kim mi diyorsunuz,
Söyleyeyim size,
Bu benim canım,
Kardeşim maydanoz.

MERVE HİZMET

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 1101

EN BÜYÜK HAYAL

Günlerden bir gün Osman adında bir çocuk varmış. ailesinin durumu yokmuş. Annesi kansermiş, babası daha Osman iki yaşındayken ölmüş. Osman daha on beş yaşındaymış, hem okuyup hemde çalışıyormuş. Osman bir küçük pidecide çalışıyormuş. Osman okumayı çok istiyormuş. Birgün eve doğru giderken birde ne görsün evde kimse yok sanmış. Eve girmiş. Lambayı açmaya çalışıyormuş ama aslında elektrik faturasını ödeyemediği için elektrikler yokmuş. Bir mum yakıp hayale dalmış, kendisini bir doktor olarak görüp annesinin iyileştğini görüyormuş. mum sönünce hayal olduğunu anlayınca biraz üzölmüş ama genede bu haline şükrediyormuş. Osman annesinin yanına gidip “Annecim nasılsın” diye sormuş, annesi “Nasıl olayım senin çalışman çok ağrıma gidiyor” demiş. Osman giyinip okula gitmiş. Okuldan sonrada fırına gitmiş, fırından eve doğru giderken evin önünde bir ambulansı görünce annesine bişey olduğunu sanmış ve hemen içeri girmiş. Birde ne görsün annesi yatağında mumya gibi duruyormuş ama kokusu aynı eskisi gibi hiç değişmemiş bir gül bahçesi gibiymiş. Annesi öldüğü için o gece durmadan ağlamış. Osman annesiz babasız kalınca yetimhaneden Osman, ı almaya gelmişler. Pidecinin sahibi Orhan amcanın oğlu yokmuş. Osman , ı evlatlık almış. Osman’ın güzel bir ailesi olmuş. Artık Osman çalışmıyormuş, okula gidiyormuş hatta dersleri daha iyi olsun diye dershaneye gidiyormuş. Osman okulun birincisiymiş başarıdan başarıya koşuyormuş. Aradan beş sene geçmiş. Üniversiteye hazırlanıyormuş. Osman üniversite sınavına girecekmış zaman gelmiş. Allah’a dua ederek sınava girmiş. Üniversite sınavında birinci olmuş. Üniversiteye gideli üç sene geçmiş, Orhan yani babası Osmanı okutmak için çok çalışıyormuş, Osman mastır da

yapmış. Aradan üç sene geçmiş artık oda bir doktor olmuş. Orhan Beyin eşi Yasemin Hanım annesi gibi kanser olmuş . Osman annesi gibi kaybetmemek için Yasemin Hanımı Kendi iyileştirmiş. Osman artık dünyanın en iyi doktoru olmuş. Osman evlenmiş, Orhan Bey ve Yasemin Hanım mutlu mesut yaşamaya devam etmiş.

MERVE UÇAR

5\A 525

TİYATROYA İLK ADIM

Merhaba ben aslan ve en yakın arkadaşım kaplan. biz orman arkadaşları olarak

tiyatro gösterisi düzenlemek istiyoruz. İlk olarak hayvan arkadaşlarımı topladım.

Şimdi gelelim gösteriye.

Muhtar Kaplan :

- Aslan başbakanım. İçeri girebilir miyim ?

Aslan Başbakan :

- Girebilirsin Muhtar Kaplan ne vardı ?

Muhtar Kaplan :

- Bizim ormanın... yani köyün nüfusu çok fazlaydı. Ama avcı... of yani soyguncular geldi.

Hayvanları yani insanları kaçırdı. onları ne yapıyormuş biliyor musun ?

Aslan Başbakan :

- Hayır ne yapıyorlarmış ?

Muhtar Kaplan :

- Gıdıklıyorlarmış. Ha ha ha...

Aslan Başbakan :

- Of kaplan hiç gıdıklıyorlarmış olur mu ? Bence bu tiyatro işinden vazgeçelim.

Aa Ayı kardeş geldi.

Hoşgeldiniz sefa getirdiniz.

Ayı :

- Hiç dalkavukluk yapma Aslan. Başladığımız şeyi bitirmemiz lazım. Öyle hemen bırakmak yok.

Muhtar Kaplan :

- Ben bir kaplan olarak demek istiyorum ki tiyatronun bir anlamı kalmadı.

- Biz de Ayı ve aslan olarak demek istiyoruz ki sen karışma.

Muhtar Kaplan .:

- Ayı kardeş bana çok iyi bir ders verdin. Çok sağol

Ayı:

- Ne demek benim görevim. Hadi tiyatroya devam. Son ki üç...
1. perdeden geri alıyoruz.

MERYEM DEDEĞİL

6/A 1308

EMEK OLMADAN YEMEK OLMAZ

Horoz sesiyle sabahın ilk ışıklarında uyandım. Bugün tarlada sürüsüyle iş var. Annem beni kahvaltıya çağırırdı. Kahvaltıyı bahçede yapıyorduk. Uzun süredir bahçede kahvaltı yapmamıştık.

Aniden çalılıkların arasından bir ses geldi. Gidip baktığımda, Hanife Teyze'nin beyaz bir tavşanıydı. Hanife Teyze'ye tavşanı çok beğendiğimi, onu almak istediğimi söyledim. Hanife Teyze onu belli bir miktar para ile satacağını söyledi. Ben den annemden para istedim. Fakat annem para vermedi. Annem:"Emek olmadan yemek olmaz."dedi.

Olanları babama anlattım. Babam:"Annen haklı kızım."dedi. Bir süre düşündükten sonra bana dönerek: -Tarlada çalışarak para kazanabilirsin. Her gün çalış emeğinin karşılığını alırsın."dedi. Ben:"Ama baba bunun için çok çalışmam gerek."dedim. Babam:"Damlaya damlaya göl olur."dedi.

Tarlada çalışmaya başladım. Bir süre sonra Hanife Teyze'nin istediği parayı elde ettim. Fakat parayı koyduğum yerde bulamadım. Sanki şeytan aldı götürdü. Babam biraz daha biriktirmem gerektiğini söyledi. Çalışmaya devam ederek amacıma ulaştım.

Para fazlasıylaydı. Hanife Teyze'ye götürdüm. Hanife Teyze tavşanı bana verdi. Adını "Kar Topu" koydum. Onunla oynarken kaybolan paramı da buldum.

MERYEM DEDEĞİL

6/A 1308

HAYAT BAĞIM

Annemi bekliyordum. Okul çıkışı beni alacaktı ve alışverişe çıkacaktık. Ama annem beni almaya gelmemişti. Nedeni yeni doğacak kardeşim ile ilgiliydi.

Eve tek başıma gittim. Evin kapısına vuruyordum ki Melek Teyze beni evine çağırdı. Anneme ne olduğunu sordum. Bana annemin sancısı başladığını, bu yüzden hastaneye götürdüklerini söyledi. Aniden telefon çaldı ve arayanın hastaneden babamın olduğunu söyledi. Melek Teyze'nin gözlerinden akan minik su damlalarını görünce üzüntüden yere yığıldım. Uyandığımda Melek Teyze'nin başında beklediğini gördüm. Bir yandan sevindim, bir yandan üzüldüm. Babam ve kardeşim bir kaç saat sonra geldiler. Babama kardeşime isim vermek istediğimi söyledim. Bana anlayış gösterdi. Kardeşime annemin adı olan Hülya'yı koydum. Beni hayata bağlamak için bir sebep oldu.

Kardeşime her baktığımda annemi görüyorum...

MERYEM GİZEM YÖRÜ

8/A 920

AİLEM

A
nnem bir tane,
N
e zaman üzülrse
N
e zaman sevinirse
E
ğlendiririm her zaman
M
utlu olsun diye.

B
abam biraz cimridir.
A
ra da para verir.
B
ağırıp kızsda da
A
ma kıyamaz kızına
M
utluluk saçır etrafa

A
slında çok iyi bir şey
B
ir ablaya sahip olmak
L
abirent gibi olsa da içi
A
nlatır bana her derdini
M
utlu da olsa üzgün de olsa!

MUHAMMED ZEYD İYİĞÖREN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 7/B

ESKİ GÜNLER

Eskiden kardeşimle oyun oynardık

O saklanır ben bulurdum

Ama ben bulduğum zaman illaki kardeşimi korkuturdum

Eğer sıkılırsak birbirimize vurur, güreşe tutuşurduk

Legolar yere dökülünce heyecanla yanlarına giderdim

Acaba bu sefer ne yapsam diye

Düşündükten sonra mutlaka arabalar, evler yapardım

Ben mühendis olurdum, kardeşim ise giyim mağazası işletirdi

Eskiler ne kadar güzeldi

O zamanlar hiçbir derdimiz yoktu

Ama şimdi ise ders, not derken

Oyuna nerdeyse hiç vaktimiz kalmıyor

MUHAMMET ALİ DEDE

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/A 1246

ÇEKİRGE İLE KARINCA

Ormanın birinde çekirge, karınca ve benzeri hayvanlar yaşarmış. Çekirge çok hırsızlık yaparmış.

Bir gün çekirge yolda giderken karınca ile karşılaşmış. Karınca ;

-Çekirge, güle oynaya geçiyorsun, hayırdır, demiş. Çekirge ;

-Aramızda kalsın ama tüm ormanı soydum, keyfime diyecek yok, demiş. Bu işin nasıl olduğunu çok merak eden karınca dayanamayıp sormuş ve üzerine para, yiyecek vereceğini söylemiş. Gözü dönen çekirge, karıncaya bir bir anlatmış , dersler vermiş, işin en derin püf noktalarını öğretmiş.

Bizim karınca ilk soygununda bile çok başarılı olmuş .Zamanla işinde profesyonelleşen karınca artık çok büyük bir soyguncu olmuş. Bir günde tüm ormanı soyarmış. Bir gün çekirgenin evine girmiş ve çekirgenin her şeyini çalmış. Çaresiz kalan çekirgeyi kimse evine kabul etmiyormuş. En sonunda bir tırtılın evine misafir olmuş. Artık kimse karıncaya karşı gelememiş.

Uzun zaman sonra çekirge, karıncayla karşılaşmış. Çekirge;

-Merhaba karınca kardeş, demiş. Karınca;

-Çekil yolumdan, demiş. Bu sefer çekirge;

-Benim ben, tanımadın mı, Öğretmenin çekirge, demiş. Karınca;

- Tanıdım, tanımaz olur muyum. Hırsız çekirge, çekil yolumdan, demiş.

Hayretler içinde kalan çekirge tırtılın evine geri dönmüş.

Uzun zaman sonra karıncanın ölümü duyulmuş ve çekirge biraz üzölmüş. Ne de olsa eski arkadaşımı.

MUHAMMET BAYRAM

Nuri Erbak Ortaokulu 6/A

HAYATTAN ALDIKLARIM

Bugün ki konumuz performans görevleri ödevi değil. Kapak ve konu ile ilgili yazılardan oluşur. Bir gün bir performans görevinde adımı yanlış yazdım diye 99 aldım. Öğrencilik işte. Öğrenci demişken öğrencinin hiç parası yoktur. Para,zaman ve enerji hayatın bu üç döneminde çok önemlidir ;

Öğrenciyken: Zamanın ve enerjin vardır ama paran yoktur.

Yetişkinlik: Enerjin ve paran vardır ama zamanın yoktur.

Yaşlılık: Paran ve zamanın vardır ama enerjin yoktur.

Bu demek oluyor ki hayat bize her istediğimizi vermiyor. Ama olsun biz yinede Türk milleti için okumaya devam ediyoruz. Türk milleti demişken,Türk milletini değişik alışkanlıkları vardır. Bunlardan biri;

Suyu bardağa koyar ama suyu pet şişeden içeriz

Diğeri ise;

Misafir su ister. Çocuk suyu bardağa döker.Birazını içer ve anlaşılmasın diye ağzını siler.

Bir de atasözü vardır ‘Su içene yılan bile dokunmaz’. Bir de hikayesi vardır:

Yılan gelir su içen adamı sokmaya çalışır

Adam:

-Ne yapıyorsun sen?

Yılan:

- Sokuyorum

Adam:

Sen bilmiyor musun? Su içene yılan bile dokunmaz

Yılan:

Bize öyle bir bilgi gelmedi gördüğünü sok dediler

Adam:

-Yanlış!Su içene yılan bile dokunmaz,der.Sonsuza kadar arkadaş olurlar.

Bir de Türk milleti internette çok dolanır.Geçen arkadaş yazmış :

‘ Adamın adı Nouer (Noyer)’se neden gol yiyor ?

Mehmet Topal’sa nasıl koşuyor ?

Hamit Altıntop’sa neden yuvarlanmıyor?

Babam böyle pasta yapmayı nerden öğrendi?’

Yine arkadaşın biri yazmış:

‘Yengeç burcu kadınlar aldatılmaktan hiç hoşlanmaz’

Benim cevabım:

‘Sanki diğer burç kadınlar aldatılınca halay çekiyor.

MURAT ÇELİK

7/A 1179

TALİHSİZ KIZ

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde Yıldız isimli yetim bir kız varmış. Bu kızının talihsizliği daha anasının karnındayken başlamış.

Henüz 3 aylıkken babası şehit olmuş. Sonra dedesi ile nenesi oğullarının acısına dayanamayıp vefat etmişler.Tabi daha doğmamış bebekle annesi ortada kalmış.Sonunda talihsiz kız dünya'ya gelmiş fakat annesi bebeği doğururken ölmüş.Kız'ın kimsesi kalmamış. Komşularından Leman Teyze bu kıza sahip çıkıp , onu büyötmüş. Yıldız 13 yaşında güzel bir kız olmuş.Bir gün okuldan gelirken Leman Teyzenin öldüğünü öğrenmiş.Yıldız bir kez daha öksüz kalmış.O zamanın insanları “ Bu kızın vakti geldi.” deyip kendinden 35 yaş büyük bir adamla evlendirmişler.Bu adamla 15 yıl beraber yaşamış.Adam ölünce adamın çocukları Yıldız'ı Kapının önüne koyuvermiş.Yıldız ne yapacağını şaşırmış.Birikmiş parasıyla İstanbul'a gitmiş.İstanbul'da bir hastanede temizlik görevlisi olarak işe başlamış.Tabi bu arada Yıldız açık öğretime gidiyormuş. Aradan 5 yıl geçmiş Yıldız çalıştığı hastanenin hemşiresi olmuş ve tayini köyüne çıkmış. Köyündeki kadınlara okuma-yazmanın yaşı olmadığını her yaşta öğrenilebileceğini söylemiş.Yıldız Hemşirenin adı duyulunca herkes onu sevgiyle saygıyla anar.Yıldız Hanım henüz 57yaşında 2007 yılında vefat etti.Cenazesi Leman teyzenin yanına defnedildi.

Ölmeden önce Yıldız Hanım “Leman Kitapevi” adında bir kütüphane açtı.Onun sayesinde bir çok çocuk okudu bir meslek sahibi oldu.Şimdi bizde Yıldız Hanım sayesinde istediğimiz kitapları okuyoruz.

NAGİHAN GAZEL

7/A 1065

Sevgili Babam,

24.01.2014

Beni tanıdın mı? Hani 6 yaşında bırakıp gittiğin kızın Nagihan. Neden bıraktın baba ,neden annemle ayrıldınız. Ben seni çok seviyorum. Ama sen ne yaptın,bırakıp gittin.Hani hep derdin ya sizi seviyorum diye. Böyle mi seviyorsun baba? Ben eski günlerimizi özledim. Hani elimden tutup bakkala götürürdün, oyunlar oynardın benimle.Ne ne oldu baba ,ne değişti şimdi? Eski günlerimizi hatırlıyorum. Eskiden severdin bizi . Şimdi ise bir telefon bile açmıyorsun baba. Oysaki ne kadar mutluyduk eskiden. Şimdi ise mutluluktan eser yok baba. Eğer sen hala bizi sevseydin arardın baba. Şimdi sen yoksun. Ne ders çalışabiliyorum ne de mutlu olabiliyorum. Allah'tan tek isteğim ,senin yanımda olmandı ama olmadı. Ama ben yine de seni çok seviyorum, senin beni sevmediğini bildiğim halde. Keşke hiç gitmeseydin hep yanımda kalsaydın. “Kızım seni seviyorum” deseydin, ne olurdu. Hani annemle ayrılınca beni almaya gelmiştin ya. Ben sana “Neden ayrıldınız baba,annemle ben çok mutsuzum ”demiştim. Sen hiçbir şey dememiştin. Keşke hiç ayrılmısaydınız, sen hiç gitmeseydin. Mutlu bir şekilde yaşasaydık. Neyse baba ,bunların hepsi hayal. Gerçekleşmeyecek hayaller peşinde koşuyorum.

Olsun, ben seni yine de çok seviyorum...

NAZLİCAN KAYA

NURİ ERBAK ORTAOKULU 5/A 597

CANIM ÖĞRETMENİM

Bir çok şeyler öğrettin ,
Yaramazlıklarıma sabrettin ,
Hatalarımı düzelttin ,
Benim canım öğretmenim .

Sen bir gül gibisin ,
Bize hep gülümsersin ,
Bilirim bizi seversin ,
Benim canım öğretmenim .

Atatürk ' ü översin ,
Onu örnek alın dersin ,
En iyi olmamızı istersin ,
Benim canım öğretmenim .

Birbirinizi sevin dersin ,
Hepimizi seversin ,
Barış içinde yaşatırsın ,
Benim canım öğretmenim .

NAZLICAN KAYA

NURİ ERBAK ORTAOKULU 5/A 597

SAĞLIK

Sağlıklı her insanın en önemli hakkıdır. Yaşamak , öğrenmek , iş yapabilmek , için sağlıklı olmak gerekir . Sağlığı bozuk olan , hasta olan kişi görevlerini tam olarak yapamaz . Bunun sonucu olarak da kendine , ailesine , çevresine ve topluma yaralı olamaz . Sağlıklı kişi mutlu , canlı ve hareketli olur . Bu kişide bu özellikler yoksa sağlıklı değildir .

Günümüzde pek çok insan kanser hastalığına yakalanıyor . Bunların bazıları bu hastalığı yeniyor , bazıları ise direncini yitirip ölüyor . Kimi insan da milyonda bir görülen hastalığa yakalanabiliyor . Sağlığımıza dikkat etmeliyiz . Bir çok ülkede sağlık koşulları kolay ulaşılabilir hale getirmeye çalışılmaktadır . Sağlığımız bizim için çok önemlidir . Sigara , alkol vb. şeyler içmemeliyiz . Yoksa astım , felç , kalp krizi , karaciğer kanseri , kan dolaşım bozukluğu , mide ve böbrek rahatsızlıklarına ve de ani ölüme neden olur . Tütün dumanı yaklaşık dört bin çeşit zararlı madde içerir . Bunlar ; karbon monoksit (otomobillerin egzozundan çıkan zehirli gaz) , amonyak (temizlik maddesi) , naftalin (böcek kovucu) , nikotin (böcek öldürücü) .

Bu yüzden de sigara içmemeliyiz . Kendimize dikkat etmeliyiz . Hastalıklardan kaçınmalıyız . Hasta olmamak için de elimizden gelen her şeyi yapmamız lazım . Sağlığımızı bozan ürünleri tüketmemeliyiz

NEDİM HASAN

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6/C 645

OKULLU GÜNLERİM

Birçok okul değiştirdim,
Böylesini görmedim,
Tüm dersleri eğlence ile geçer,
Tüm arkadaşlarımla beraber,
Biz bir aileyiz.

Sabah kalkardım erkenden,
Çantamı alıp koşardım okula,
Sırayla tüm dersler,
Matematik,Türkçe,Fen,
Hepsi de çok eylenceli,

Akşam gelince eve,
Yorulurdum biraz,
Yemeğimi yiyip, ödevlerime başlardım,
Nerede o okullu günlerim.

NURGÜL BEKİR

NURİ ERBAK ORTAOKULU 6 / A 1262

HAYAT

Kimi zaman yenik düştüğün,
Kimi zaman dimdik ayakta durduğun,
Hayat işte böyledir,
Bazen acımasız, bazen de isyankâr.

Şu üç günlük hayatta,
Birbirimizi üzüp kırmayalım,
Saygı gösterelim birbirimize,
Acımasız davranmayalım.

ÖYKÜ OĞUR

6/A 1298

Sevgili Günlük,

Türkçe öğretmenimiz Selma DOĞAN 'ın isteği üzerine "İyilik Günlüğü" projesine katıldım. Her gün bir iyilik yapıp yazmak zorundayız.

Bugün bir tebessümün bile insanı ne kadar mutlu ettiğini öğrendim . Küçük bir gülümseme bile insana verebileceğimiz en büyük sadakadır. Mutlu olmak için oyuncak bebekler, gösterişli arabalara ihtiyacımız yoktur...

Sabah saatlerinde huysuz bir şekilde yüzmeye giden ben elinde yarabandı olan küçük bir çocuk gördüm.Neden huysuzdum ki . Benim yerimde olmak isteyen onlarca çocuk var. O çocuğu gördüğümde hemen bi koşu simit alıp ona verdim . Hafif bir gülümsedim ve o da gülümsedi . Onu mutlu görmek o kadar güzeldiki.

Şimdi halime şükür etmiştim .Çünkü biliyordum ki bir tebessüm herşeye bedel...

SARE ÖZ

7-B 652

BEN GÜZELE GÜZEL DEMEM GÜZEL DEDIĞİN FAYDALI OLMALI

Çevrenize bir bakın. Yaptığınız işlere. Kullandığınız aletlere,sevdiğiniz şeylere, gittiğiniz yerlere en önemlisi de çevrenizdeki insanlara bir bakın.Hepsi olmasa da sizi mutlu eden hoşunuza giden durumlar vardır.Bunları bardağın boş tarafı olduğunu düşünürüz.Size göre bu konularda eksikliğiniz vardır. Her şeyin güzel olduğunu düşünmek istersiniz.Fakat gerçekten sizin güzel olarak düşündüğünüz güzel midir?

Evinizin, arabanızın, çevrenizin,arkadaşlarınızın güzel olmasını istersiniz Fakat bu güzellik sizin yararınıza mı olacaktır? Kullandığınız eşyaların güzel olmasını isteyip aldığınız ev, araba bunlar gerçekten faydalı mıdır? Size yararı olmayan şey gerçekten güzel midir? Bahsettiklerimin hepsi üzücü ama asıl üzücü olan hayatımızdaki faydasız insanlardır. Güzel diyerek tanıyamadığımız insanlar bizim için gerçekten faydalı olmayabilirler.Ne yazık ki hayatımızda zaman kaybı olurlar.Yani gerçek güzel faydası olan güzeldir.Manevi anlamda da size faydalı kişiler vardır.Sadece başkalarının faydalı olması gerekmez.Siz de faydalı olmalısınız. Uyum genellikle böyle sağlanır.

Kısacası, sizin için ister eşya, ister insan olsun, yeter ki faydalı olsun. İnsanların gözünde güzel görünmek için çalışmamalısınız. Çevrenizdekilere ve çevrenize faydanız olması için çalışmalısınız. En önemlisi de kendinize faydanız olmalı. Ancak o zaman güzel olursunuz.

SARE ÖZ

7-B 652

KUTLU DOĞUM

Bütün camiler dolup taşıyor.
sesleri camilerden, Dışarı çıkıyor.
Bu sesi duyan herkes,
Hülyalarında hüzünleniyor.

Herkes O`nu düşünüyor
O`nu anıyor.
Tümümmei
Ya Muhammed diye haykırıyor.

Küçük büyük herkesten
Binlerce salavatlar hediye ediliyor.
Onlarca insan sokaklarda dahi
O`nu hatırlıyor, hatırlatıyor.

Çocuklar O`nun için şiirler yazıyor.
Her yerden ilahiler yükseliyor,
O`nu anmak için programlar yapılıyor.
Kainat güneşi kalplerimize doğuyor.

SELİN ŞENER

NURİ ERBAK ORTAOKULU 7/B

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ

Bizim şehitlerimiz
Küçük yaşta savaşmış
Feda etmişler canlarını
Korumak için vatanını

Atatürk'ün önderliğinde
Savaşmış türk askeri
Onuruyla gururuyla
Kazanmış türk askeri

Oldu adları Çanakkale Şehitleri
Hepsi çok seviyordu ülkesini
Onlar vatanını seçti
Çünkü onlar Türk askeri

Türk ordusu büyük
Mücadele verdi
Dünya tarihine
Başarısını gösterdi

Her yıl 18 Mart'ta
Anıyoruz şehitlerimizi
Çünkü onlar bizim için
Umutlarına feda etti.

SELİN ŞENER

7/B

HAYATA AŞIĞIM

Ben hayata aşığım
Tüm doğaya
Tüm insanlara
İyi ve kötü bütün duygulara

Tüm evren yanımda olsa
Sıkıca sarılısam
Hiç bırakmasam
Hayatı seviyorum ben
Bütün güzelliğiyle,bütün güzellikleriyle

Hayat dediğin fanidir
Aniden gider
Hep mutlu ol
Yaşama sarıl

Aşk dediğim ise
Duyduğum saygı
Gördüğüm güzellikler
Ve tüm diğer saadetler

SELMA DOĞAN

Türkçe Öğretmeni

Öğrencilerime,

Bir toz bulutu kadar yoğun ve hızlı geçti öğretmenlikte 15 yıl.Hiç karalanmamış bir kağıt kadar temiz olan yürekler ellerimize bırakıldı. Hoyratca bir adanmışlığın öyküleri yayıldı bakir toprakların masum çocuklarına.

Çocuğunuzu sever gibi öğrencinizi sevmeyizsiz,dayanılır şey değil şu öğretmenlik.Sabır cenderesinden geçmiş koskoca bir yürek , sevgiyle bakan gözler,yarınlara atılmış umut tohumlarını yeşertecek güzel bir Türkçe ister.

Öyle diyor Halit Ertuğrul: “ Bir çocuğun yüreğine ulaşamazsanız, beynine giremezsiniz. Onca öğrenilen yöntem ve teknikler ,boşa mı gidiyor dedim içimden onu dinlerken. Alanınızla ilgili yeterli bir donanımına sahip olacaksınız ,çocuğun gözündeki güveninizi kaybetmeden. Sonra insanca bir tavırla iletişim kurabilmelisiniz yaşına inerek.Sevecek,sevileceksiniz. Sonra çok arzu edilen o doğru yanlış testlerinde başarıyı yakalayacaksınız.Bu başarı grafiğinin Türkçe dersi için geçerli olduğunu düşünmüyorum. Gün içinde yaşadığı olayları kendi üslubunca bir deftere yazan,paylaşan,naif,kırılgan bir kız çocuğunun başarısını nasıl değerlendireceksiniz.Ya da şiir hülyası içinde yer edinen o tılsımlı ilhamı yakalayan güzel bir şiirin karşılığını nasıl vereceksiniz ? Ya da kısacık hayatında yaşadıklarını öykü kahramanlarıyla anlatan uzun bir manzum yazının değeri ne ile ölçülür?

Öğrencilerime, hayatta karşılaştığınız sorunlar ne kadar çok olursa olsun anne-baba ayrılığıyla hayata 1-0 yenik de başlasanız, “Rüzgar ne kadar sert eserse essin;meşeler daima dik durur dağ başlarında “ diyorum. Çünkü hayatı belirleyen nedenler değil,sonuçlardır.Yaşam sizin türlü bahanelerinize kulak asmaz, sonuçlar dairesinde yolunuzu çizer.O nedenle ders çalışmamak için öne sürdüğünüz hiçbir şey

bahaneniz olamaz.

Kaderinizi kendiniz belirleyeceksiniz ,Hüda'nın çizdiği yolda sitem etmeden.Bileceksiniz ki Allah sizin ne yapacağınızı bildiği için belirlemiştir yolu. Yola yön veren eğriyi doğruyu seçecek olan sizin iradeniz.

Anne ya da babasıyla anlaşılamayan, sürekli sorun üreten ve onları beğenmeyen öğrencilerime soruyorum bu soruyu: Annen ya da baban gibi bir anne baba olmamak için ne yapıyorsun?Önce afallıyor çocuk.Sığınacak bir liman arıyor aklında,ama biliyor ki tüm limanlara demir atmış tekneler,mantıklı bir bahane bulamıyor. Onların kaderi sizin kaderiniz değil,diyorum;hayatınızı istediğiniz gibi değiştirebilecek olanak ve yaşa sahipsiniz.Yeter ki türlü bahanelerle geleceğinizi yok etmeyin.

Hayata karşı dost olun,dostunuza dost olduğunuz kadar.Bir çatık kaşta,bütün zincirleri koparacak kadar pamuk ipliğine bağlı olmasın dostluğunuz.

Yönetici iseniz emriniz altındakilere karşı adaletli olun.Adalet odur ki kişinin ne kılığına kıyafetine ne siyasi düşüncesine—hiç işim olmadı, olmasın da—ne memleketin doğusuna batısına bakmadan “Vatanını seven işini iyi yapandır” düsturundan yola çıkarak insanlara eşit davranandır.Soğukkanlı olun.Hakkınızı ararken haksız duruma düşecek hal ve hareketlerden sakının

Babanızın sözünü dinleyin.O hayatta edindiği deneyimler nedeniyle senin göremediğin olayların perde arkasını görür.Annen ise senin hiçbir zaman anlayamayacağın şekilde senin yanında duran yanlış insanları hisseder. Bunu nasıl yapıyor diye soracak olursan, inan ben de bilmiyorum. Şuna inan ki anne- baba her zaman haklıdır, söyledikleri mutlaka er geç gün yüzüne çıkar.

Manevi değerlerinize sahip çıkın. Dininizi,dilinizi,tarihinizi,vatanınızı,bayrağınızı sizi siz yapan değerleri iyi tanıyın. Batıya hayran hayran bakan,kendinin olmayan hasletlere iç geçiren kendi insanından uzaklaşan yaban erlerden olmayın.

Bu toprağın çocukları öz değerlerine sahip çıkacak, bedenine uymayan fıstanların provasını yapıp hayatını derbeder geçirmeyecektir. Size inanmak ve güvenmek istiyorum...

SENA ÇİFTÇİ

NURİ ERBAK ORTAOKULU 572 5/A

Sevgili Günlüğüm,

18.12.2013

Nuri Erbak Ortaokulu olarak arkadaşlarımla birlikte “İyilik Günlüğü” projesine katıldım. Bugün seni yazmaya başlamamın üçüncü günü.Otuz günde otuz iyilik yapmak ve yazıya dökmek projenin ilk şartı.Akşam olduğunda, seninle buluşma zamanımız geldiğinde mutlu oluyorum.Kendimi daha iyi hissediyorum.

Bazen insanlar,içindeki bütün duygularını karşısındaki insanlara anlatamazlar.Ama sırlarını saklayan ağzı,dili olmayan bir günlüğü varsa,içindeki bütün duygularını,düşüncelerini bu günlüğe dökmek isterler.Her zamanki gibi bugün de sabah okula gitmek için canım annem uyandırdı.Nedense kendimi bugün çok mutlu hissediyorum. Ama okula giderken annemden ayrılmak zor geliyordu.

Kapıdan çıkarken annemi öpüyorum,sarılıyorum.”Seni çok seviyorum”diyorum.Sonra tekrar sarılıp, öpüyorum.Annem de bana gülümseyerek “Hadi geç kalacaksın” diyerek öper ve uğurlar. Okula giderken üst katta oturan eniştemle karşılaştık. Ona gülümseyerek”Günaydın” dedim.Okula gittiğimde montumu askıya asarken,arkadaşımın hırkasının yere düşmüş olduğunu gördüm.Diğer arkadaşlarım da farkında olmadan,hırkanın üstüne basıyorlardı.Hemen hırkayı yerden kaldırıp,silkeleyip sırasına koydum. Teneffüste lavaboya gittiğimde, çeşmenin suyunun boşa aktığını gördüm.Hemen israf olmasın diye kapattım. Eve geldiğimde,kendimi çok yorgun hissediyordum.Yemeğimi yiyip, biraz uyuyarak kendi vücuduma bir iyilik yapmalıyım. Uyandığımda kendimi daha iyi hissediyordum.Hemen ödevlerimi

yaptım.Akşam yemeğini yedikten sonra ailemle salona geğtiğimde,salondaki ĐiĐeĐin yaprakları boynunu bükümüştü.Biraz su dökerek canlanmasını sağladım.

Ödevlerimi yaptıktan sonra annem benim için meyve tabağı hazırlamıştı.Bunları yiyerek kendi beslenmeme bir iyilik yapacaktım.Bundan sonra elimden geldiğince kendime ve çevremdekilere iyilik yapmak için uğraşacağım.Umarım başarılı olurum.Bu akşamlık iyi geceler günlüğüm...

SUEDA ÖZCAN

Nuri Erbak Ortaokulu 7/A 311

ATATÜRK VE VATAN

Vatan; bir kimsenin doğup büyüdüğü, barındığı, egemen olarak üzerinde yaşadığı, gerekirse canını vereceği topraktır. Türk Milletinin vatanına olan sevgisi ve bağlılığı tarihsel bir gerçektir.

Vatan ve Millet sevgisi Atatürk'ün en önemli özelliğidir. O vatani ve milleti için canını seve seve verebilecek bir karaktere sahiptir. "Türklerin vatan sevgisi ile dolu göğüsleri, düşmanların melun ihtiraslarına karşı daima bir duvar gibi yükselecektir." sözleriyle vatan sevgisinin önemini vurgulayan ATATÜRK, milletini seven, milletine sadık ve milletine güvenen bir Türk insanıdır.

Atatürk'ün en büyük isteği milletini tam bağımsız, çağdaş ve ileri uygarlıklar düzeyine ulaştırmaktı. Onun diğer bir amacı da tüm ulusların barış içinde yaşamasıydı. Atatürk Türk milletinin çağdaşlaşması için önüne çıkan tüm engelleri yenmiştir. Atatürk, kişisel egemenliği ortadan kaldırarak, egemenliği kayıtsız şartsız milletine vermiştir. Bununla milletine olan güvenini, sevgisini açıkça göstermiştir.

Bizler onun gençleri, onun çocuklarıyız. Öyleyse ona layık olabilmek için onun izinden yürümeliyiz.

ŞEVVAL KARAKUŞ

7/A 1165

MUTLULUK

Mutluluk dünyanın en güzel duygularından biridir. İnsanların hayatında çok önemlidir. İnsanların sıkıntısız, huzurlu ve iyi bir hayat sürmesi mutluluğa neden olabilir. Bu duyguyu bazen kocaman bir gülümseme bazen tebessüm ile dışa vururuz. Mutlu olan insanlar çevresine pozitif enerji saçarlar. Bu pozitif enerji hayatımızı güzelleştirir.

Kimi zaman iyi bir söz, kimi zaman başarı, kimi zaman iyi bir haber mutlu olmamızı sağlar. Mutluluk duygusu kişinin kendine olan güvenini artırır. Kişiye cesaret verir. Neşeli olan insanların normal insanlara göre ömrünün daha uzun olduğu söylenir. Bu da mutluluğun güzelliklerindendir. Hayata kötü gözle bakıp sinirli, üzüntülü olmak yerine olaylara iyi yönde yaklaşmalıyız.

İçimizde olan öfkeyi ve kötü duyguları mutluluk ile sindirmeliyiz. Hiçbir şey için kendimizi üzmeyip, elimizde olanların kıymetini bilerek mutlu olmayız.

ŞEYMA ÖZDEN

Nuri Erbak Ortaokulu 8/A 843

Canım Annem,

Yıllar oldu sesini duymayalı, yüzünü görmeyeli. Özledim seni. Kendimi iyiden iyiye vefasız hissediyorum. Sıkılıyorum bazen, seni arayıp bulmak istiyorum ama bulamıyorum. Seni aradığım zaman sen ben olmuş ta kalbimin derinliklerinde duruyor. Sonra konuşup dertleşmek istiyorum ama seni bulamıyorum anne. Ama sen benim kalbimde olduğun zaman paylaşıyorum dertlerimi, hayallerimi, sevinçlerimi bazen de üzüntülerimi. Özledim seni anne. Geceleri rüyalarım giriyorsun. Bazen severken, bazen kızarken, bazen de sarılmış ağlarken. Biliyorum şimdi izliyorsun beni. Geceleri ağlarken görme halimi. Biliyorum şimdi mutlusun, huzurlusun anne. Beni bırakıp gitmeseydin keşke. Ya da yanında götürseydin beni. Ama biliyorum bir gün kavuşacağımızı. O günleri sabırsızlıkla bekliyorum anne...

Seni çok seviyorum anne...

Kızın Şeyma...

ŞEYMA ŞEKER

5/A 587

HAYVANLARA NASIL DAVRANMALIYIZ ?

Evrende bizden başka canlılar da vardır.Bunlardan biride hayvanlardır.Hayvanları koruyup onlara sahip çıkmalıyız.Onların yaşaması için kapımızın önüne bir kap su koymamız yeterlidir. Onlarında bizim gibi havaya suya ve yemeğe ihtiyacı vardır. Bunlar sağlanamazsa yaşamlarını kaybederler.Örneğin kuşlar için pencerenin önüne ekmek içleri koyabiliriz.

Bazı hayvanların yaşam alanlarını yok ederken bizimle aynı çevreyi paylaşan hayvanlara da etmek yanlıştır.Bu tür şeyleri yapan insanları gördüğümüzde,onları uyarmalıyız.hayvanları sevdiğimizde ne kadar mutlu oluyorsak onlarda o kadar mutlu oluyorlardır.Hayvanlara sevgi ve şefkatle yaklaşmalıyız,onların da bir canı olduğunu unutmamalıyız .Lütfen hayvanlara sahip çıkalım

TUĞBA BÜKTEL

6/A

DYLAN VE COLE

Bir varmış bir yokmuş.Hollylwood'un fakir köyünde yaşayan Cole adında genç bir delikanlı varmış.Cole'nin Dylan adında bir ikizi varmış.Yüzleri birbirine benzese de huyları hiç benzemezmiş. Dylan ve Cole'nin Demi adında melek gibi anneleri varmış.Ve babalarının adı da Peter'miş.Fakat Demi amansız bir hastalıktan hayatını kaybetmiş.Peter'ın yeni eşinin adı Lenka'yımiş.Evin her yerini üçgenlerle süslermiş.Dylan da onları bozarmış.Lenka sonunda ikizlerden bıkmış ve onları ormana çalışmaya göndermiş. Dylan yolu kaybetmemek için yola silgi koymuşlar.Fakat onları bir kırtasiyeci tüm silgileri toplamış.Ve yollarını kaybetmişler.Dylan'ın karnı acıkmış ve tüm çıkını yemiş.Bu sefer de Cole aç kalmış. Lenka'nın Lady adında bir arkadaşı varmış.Lady Gaga eskiden bir şarkıcıymış.Fakat son klipleri izlenmeyince şekere yatırım yapmış.Lady'nin kocaman şekerden evi varmış. Cole ve Dylan bu evi bulmuş ve yiyebildikleri kadar şeker yemişler.Lady Cole ve Dylan'ı bulmuş.Ama onları yememiş.Çünkü Lady vejeteryanmış. Onları önce zayıflatmış.Sonra kliplerinde oynatmış.Sonunda Lady Gaga'nın klipleri Justin Bieber'ın kliplerinden daha fazla izlenmiş.Sonra Lady, Cole ve Dylan'ı evlat edinmiş.Cole Debby Ryan'la,Dylan Bela Thorne'yle evlenmişler.Ve sonsuza dek mutlu yaşamışlar.

YAREN ŞİMŞEK

6/B 1328

YENİ BİR DÜNYA

Dostluk ve kardeşlik
Arkadaşlık ve yoldaşlık
Herkes için gerekli olan
Sevgidir sadece

Sevgi ile dolu olan
Bir dünyamız olsa keşke
Kavga gürültü olmasa
Herkes mutlu yaşasa

Her yeri yemyeşil olan bir dünya
Çiçekler ile dolu olan
Kuşların cıvıltısı ile
Şenlense bütün dünya

Kocaman gökyüzünde
Dumanlar yerine
Bulutlar ve kuşlar
Süzülüp gitseler keşke

ZEYNEP TAŞKIN

7/B 1181

ECE İLE NEŞE

Bir zamanlar Neşe ile Ece adında çok iyi iki arkadaş varmış. Ama bu iki arkadaş çok zıt kişilik özelliklerine sahipmiş. Neşe okulda başarılı, temiz, düzenli, saygılı bir kızmış. Ece ise başarısız, düzensiz, saygısız bir kızmış. Aslında Ece de eskiden Neşe gibi bir kızmış. Ama sonradan ne olduysa Ece çok değişmiş. Özellikle derslerindeki başarısı çok düşmüş. Okulun son haftalarıymış. Birinci dönemin bitmesine çok az kalmış. Ve son sınavlara birkaç hafta kalmış. Neşe tüm gayretiyle sınavlara çalışıyormuş. Ece ise evde bütün gün bilgisayarın başından hiç kalkmıyormuş. Neşe Ece'yi telefonla aramış. Neşe "Nasılsın, Ece ne yapıyorsun?" demiş. Ece "İyiyim bilgisayarda çok güzel bir oyun oynuyorum sen ne yapıyorsun?" demiş. Neşe "Sınavlara çok az kaldı sen ders çalışmak yerine oyun mu oynuyorsun ? İnanamıyorum, sen nasıl böyle bir kız oldun Ece ?" demiş. Ece bu sözlere çok sinirlenmiş ve "Sanane Neşe bu benim hayatım seni ilgilendirmez" demiş. Ve telefonu Neşe 'nin yüzüne kapatmış. Neşe buna çok üzülmüş. Ama yine de ders çalışmaya devam etmiş. Aradan iki hafta geçmiş, sınav günüyümüş. Ece okula geldiğinde Neşe sırasında oturmuş, ders çalışıyormuş. Hemen yanına gidip " Ne oldu neden ders çalışıyorsun?" demiş. Neşe sakın bir şekilde "Ders çalışmam için bir sebep olması mı gerekiyor? Üstelik bugün Türkçe sınavı var" demiş. Ece "Üff banane" demiş, umursamaz bir tavırla. Öğretmen içeri girmiş."Ve sınav başladı" demiş. Neşe'nin sınavı çok iyi geçmiş, çok sevinçliyimş. Ece 'nin sınavı ise çok kötü geçmiş. Çünkü her şeyi unutmuş. Teneffüse girmişler, Neşe ile Ece birbirlerine bakmışlar. Bir hafta sonra sınav sonuçları açıklanmış. Ve Neşe "PEKİYİ" almış. Ama Ece "KÖTÜ" almış. Ece üzgün bir şekilde Neşe'nin yanına gitmiş."Özür dilerim , Neşe ben sınavların bu kadar zor olabileceğini tahmin etmemiştim. Çalışmamakla çok hata etmişim"demiş. Neşe "Bir dahaki sınavlarına çok çalışmalısın "demiş. Ece "Haklısın " demiş. Ve iki arkadaş yeniden çok iyi arkadaş olmuşlar .

ZEYNEP YİĞİT

7/D

ÖĞRETMEN

Sevgiyle bakan,
Bilgiyle donatan,
Saçlarımı okşayan
Bana hiç kızmayan.

Kolay sorular soran,
Güzel ders anlatan,
Hep çözüm yolu olan,
Şefkatle yaklaşan.

Sürprizler yapan,
Çocuk dilini anlayan,
Mutlu olmayı sağlayan,
Merhamet dolu olan.

Güzel dille uyan,
Şiddete karşı olan,
Başarıyı kazandıran,
Geleceğe umutla bakan.

Mutlu eden başaran,
Sevgiyi taşıyan,
Hedefe ulaştıran,
Tek kişidir öğretmen.

ZEYNEP YILMAZ

6 / C 1259

VATAN

Benim canım vatanım ,
O olmazsa ben hiç gibiyim.

Her şey vatanda saklı,
Sırlar gibi her şey .

O olmazsa ben ne yaparım,
Bir hiç gibi ortalıkta kalırım.

ZEYNEP ZÜLAL BOYALI

7/A 1300

YOĞURT

Dedem çocukluğunda arkadaşıyla bir gün dere kenarında dolaşıyorlarmış. Bir de bakmış ki eşek arıları dere kenarına yuva yapmışlar. Vızır vızır girip çıkıyorlarmış. Dedemin aklına hemen arının yuvasına çomak sokmak gelmiş. Önce arkadaşına bu işi yapmayı önermiş. Sırtındaki cekedi çıkarmış, arkadaşının başını örterek, eline bir de sopa vermiş. Arı yuvasını karıştırtmasını istemiş Ama arkadaşı yuvaya yaklaşıncaya korkmuş ve geri kaçmış.

Daha sonra dedem cekedi alarak, kendi başını örtmüştü. Eline sopayı alarak arı yuvasını karıştırmış. Arının bir tanesi tam ensesinden gelip sokunca dedem kafasındaki örtülü cekedi atmış. Ve yuvadaki bütün eşek arıları dedemin başına üşüşmüştü, her tarafını iğnelemişler.

Babası, ablası ve akrabaları arılara toprak ve su atarak zorlukla uzaklaştırmışlar. Dedemin yaşadığı köy şehre uzak olduğundan doktora götürememişler. Hayati tehlikesi olduğundan tecrübeli yaşlı bir kadın “çocuğun başına yoğurt sürün tehlikeyi atlattır” demiş. Onlar da çokça yoğurt sürmüşler. Günlerce beklemişler fakat çocuk bir türlü iyileşememiş. Bunun üzerine babası dedemi doktora götürmeye karar vermiş. Dedem yolda giderken baygın vaziyetteymiş. Doktor dedemin başına yoğurt sürüldüğünü öğrenince yoğurt sürülmediğini anlatmış. Dedem doktora yetiştigi için iyileşmiş.

SENİ de Yazarlığa

İlk Adıma ÇAĞIRIYORUZ

www.dogrutercihegitim.com